

4304. Zakon o urejanju trga dela (ZUTD), Stran 12097.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o urejanju trga dela (ZUTD)

Razglašam Zakon o urejanju trga dela (ZUTD), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na 20. seji 28. septembra 2010.

Št. 003-02-8/2010-24

Ljubljana, dne 6. oktobra 2010

dr. Danilo Türk l.r.

Predsednik

Republike Slovenije

Z A K O N

o urejanju trga dela (ZUTD)

I. poglavje UVODNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja ukrepe države na trgu dela, s katerimi se zagotavljata izvajanje storitev javne službe na področju zaposlovanja in ukrepov aktivne politike zaposlovanja ter delovanje sistema zavarovanja za primer brezposelnosti, določajo izvajalci ukrepov, predpisujejo pogoji in postopki za uveljavljanje posameznih pravic in storitev, ki jih določa ta zakon, urejajo način financiranja ukrepov ter spremljanje, vrednotenje in nadzor nad njihovim izvajanjem ter ureja zagotavljanje dela delavcev drugemu uporabniku.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se pod pogoji iz tega zakona izvajajo za brezposelne in zaposlene osebe ter druge iskalce zaposlitve, delodajalce in druge osebe, ki iščejo informacije in nasvete o pogojih in možnostih zaposlovanja v Republiki Sloveniji in Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: EU).

2. člen

(predpisi EU)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašata naslednji direktivi EU:

- Direktiva 2008/104/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o delu prek agencij za zagotavljanje začasnega dela (UL L št. 327 z dne 5. 12. 2008, str. 9);

- Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 36).

3. člen

(namen in cilji zakona)

(1) Namen zakona je s hitrejšim ukrepanjem države na trgu dela povečati varnost iskalcev zaposlitve, zlasti brezposelnih oseb in oseb, katerih zaposlitev je ogrožena. Cilj je vzpostaviti mrežo izvajalcev vseživljenjske karijerne orientacije in posredovanja zaposlitve, ki bo omogočala svobodno izbiro zaposlitve oziroma poklica, skladnega s posameznikovimi kompetencami in možnostmi zaposlitve, ter doseganje čim višje stopnje zaposlenosti. Povečanje varnosti in večja zaposljivost se zagotavljata tudi

z ukrepi aktivne politike zaposlovanja, ki so namenjeni usposabljanju in izobraževanju v skladu s potrebami trga dela, pospeševanju zaposlovanja in odpiranju novih delovnih mest.

(2) Vsakdo ima skladno s tem zakonom dostop oziroma pravico do svetovanja in pomoči v potrebnem obsegu, da se prepreči in odpravi njegova brezposelnost, ter obveznost, da aktivno prispeva k temu.

(3) Cilj zakona je tudi zagotavljanje varnosti zavarovancev v primerih nastanka brezposelnosti brez njihove krivde ali proti njihovi volji z zagotovitvijo denarnih nadomestil po načelih vzajemnosti in solidarnosti.

4. člen

(naloge Republike Slovenije na trgu dela)

(1) Republika Slovenija zagotavlja izvajanje politike zaposlovanja na podlagi smernic za izvajanje ukrepov aktivne politike zaposlovanja in drugih strateških dokumentov Republike Slovenije in EU na tem področju.

(2) Državni zbor na predlog Vlade Republike Slovenije v okviru sprejetega proračuna določa potreben obseg sredstev za izvedbo smernic in drugih strateških dokumentov iz prejšnjega odstavka.

(3) Republika Slovenija zagotavlja tudi pogoje za delovanje in razvoj obveznega in prostovoljnega zavarovanja za primer brezposelnosti z določitvijo stopnje prispevkov in obveznostjo plačevanja prispevkov, z določitvijo pogojev za priznanje, odmero in uživanje pravic ter z urejanjem nadzora nad zagotavljanjem pravic in s spremljanjem stanja na tem področju ter sprejemanjem ustreznih ukrepov.

(4) Kot ustanovitelj Republika Slovenija sprejema obveznost trajnega zagotavljanja sredstev za delo Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje. Na način, določen s tem zakonom, Republika Slovenija zagotavlja sredstva za izvajanje ukrepov, s katerimi posega na trg dela, tudi ostalim izvajalcem ukrepov, ki jih določa ta zakon.

5. člen

(opredelitev pojmov)

Po tem zakonu imajo posamezni pojmi naslednji pomen:

1. brezposelna oseba: iskalec ali iskalka zaposlitve, ki izpolnjuje pogoje, določene s tem zakonom;
2. drugi iskalec zaposlitve ali druga iskalka zaposlitve (v nadaljnjem besedilu: drugi iskalec zaposlitve): delovno aktivna ali neaktivna oseba in študent, ki išče zaposlitev;
3. denarno nadomestilo: nadomestilo izgube plače oziroma dohodka, ki se zagotavlja na podlagi zavarovanja za primer brezposelnosti po tem zakonu;
4. EURES: evropska mreža storitev, ki omogoča spremljanje mobilnosti za podporo prostemu gibanju delavcev in povezovanje evropskih trgov delovne sile ter za ozaveščanje državljanov o ustrezni zakonodaji skupnosti, predvidena z Uredbo Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti (UL L št. 257, z dne 19. 10. 1968, str. 2);
5. iskalec zaposlitve, katerega zaposlitev je ogrožena ali iskalka zaposlitve, katere zaposlitev je ogrožena (v nadaljnjem besedilu: iskalec zaposlitve, katerega zaposlitev je ogrožena): drugi iskalec zaposlitve v času trajanja odpovednega roka v primeru redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca ali oseba, v zvezi s katero je iz poslovne dokumentacije delodajalca razvidno, da bo njeno delo postalo nepotrebno, ali oseba, ki je zaposlena za določen čas in ji pogodba o zaposlitvi preneha veljati najkasneje čez tri mesece;
6. izvajalec ukrepa ali izvajalka ukrepa (v nadaljnjem besedilu: izvajalec ukrepa): pravna ali fizična oseba, ki izvaja ukrepe po tem zakonu in je določena v 72. členu tega zakona;
7. javno povabilo za zbiranje ponudb: povabilo delodajalcem, ki se želijo vključiti v izvajanje programov aktivne politike zaposlovanja, da oddajo ponudbo za dodelitev subvencij in drugih oblik pomoči iz javnih sredstev, in se izvaja po predpisih, ki urejajo izvrševanje proračuna, če ta zakon ne določa drugače;

8. kmet ali kmetica (v nadaljnjem besedilu: kmet): oseba, ki opravlja kmetijsko dejavnost in je obvezno ali prostovoljno vključena v pokojninsko in invalidsko zavarovanje po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

9. ranljive skupine na trgu dela: skupine na trgu dela, med katere spadajo vsi prikrajšani, resno prikrajšani delavci in invalidi po Uredbi Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgov z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (Uredba o splošnih skupinskih izjemah), (UL L št. 214/2008 z dne 9. avgusta 2008, str. 3);

10. raven izobraževanja: stopnjevanje učnega izkustva in zmožnosti, ki si jih morajo s sprejemanjem učnih vsebin pridobiti udeleženci izobraževanja, da bi uspešno končali program;

11. samozaposlena oseba: oseba, ki opravlja katero koli samostojno dejavnost, kot so samostojni podjetniki posamezniki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, osebe, ki z osebnim delom samostojno opravljajo umetniško ali katero drugo kulturno dejavnost, osebe, ki samostojno opravljajo dejavnost s področja zdravstva, socialne varnosti, znanosti ali zasebno veterinarsko dejavnost, osebe, ki opravljajo odvetniško ali notarsko dejavnost, osebe, ki opravljajo duhovniško oziroma drugo versko službo;

12. trg dela: prostor, na katerem se srečujejo iskalci zaposlitve z znanji, veščinami in delovnimi izkušnjami ter delodajalci, ki iščejo kandidate za prosta delovna mesta oziroma vrste dela;

13. upokojenec ali upokojenka (v nadaljnjem besedilu: upokojenec): oseba, ki prejema pokojnino po predpisih Republike Slovenije ali od tujega nosilca pokojninskega zavarovanja, razen prejemnikov družinske pokojnine ali vdovske pokojnine na podlagi dolžnosti preživljanja otrok ali več otrok, ki imajo pravico do družinske pokojnine po umrlem zavarovancu, vdova ali vdovec pa ima do njih dolžnost preživljanja, kadar te pravice skladno s predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, niso pridobili trajno;

14. zavarovalna doba: obdobje zavarovalnega razmerja, za katero so plačani prispevki za zavarovanje za primer brezposelnosti, če ta zakon ne določa drugače;

15. zavarovalno razmerje: razmerje, ki nastane na podlagi tega zakona z vzpostavitvijo pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje za primer brezposelnosti, oziroma s sklenitvijo pogodbe o prostovoljnem zavarovanju za primer brezposelnosti in s plačilom prispevkov za primer brezposelnosti, če ta zakon ne določa drugače;

16. zavarovanec ali zavarovanka (v nadaljnjem besedilu: zavarovanec): oseba, ki je v skladu s tem zakonom obvezno ali prostovoljno vključena v zavarovanje za primer brezposelnosti;

17. zdravstveno zaposlitveno svetovanje: pomoč brezposelnim invalidom in drugim brezposelnim osebam z zdravstvenimi omejitvami pri iskanju ustrezne ali primerne zaposlitve ali pomoč in svetovanje pri vključitvi v ustrezen ukrep aktivne politike zaposlovanja.

6. člen

(državljeni EU)

Državljeni držav članic EU, Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP) in Švicarske konfederacije so v pravicah in obveznostih, določenih s tem zakonom, izenačeni s slovenskim državljeni.

7. člen

(obveznost prijave in objave prostega delovnega mesta oziroma vrste dela)

(1) Delodajalci morajo Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod) poslati prijavo prostega delovnega mesta oziroma vrste dela, v kateri določijo pogoje za opravljanje dela. Prijava prostega delovnega mesta oziroma vrste dela ni potrebna, kadar delodajalec sklepa novo pogodbo o zaposlitvi za določen ali nedoločen čas za isto delovno mesto ali vrsto dela z že zaposlenim delavcem, ali kadar se v skladu s predpisi o delovnih razmerjih lahko izjemoma sklene pogodba o zaposlitvi brez javne objave.

(2) Zavod prijavljeno prosto delovno mesto oziroma vrsto dela na željo delodajalca javno objavi in izvede vse potrebne postopke v zvezi s posredovanjem zaposlitve.

(3) Način sporočanja podatkov in javne objave ter postopek posredovanja zaposlitve predpiše minister, pristojen za delo.

II. poglavje BREZPOSELNE OSEBE IN DRUGI ISKALCI ZAPOSLOTVE

8. člen

(brezposelne osebe)

(1) Za brezposelno osebo po tem zakonu se šteje iskalec zaposlitve, ki je zmožen za delo, prijavljen na zavodu, aktivno išče zaposlitev in je pripravljen sprejeti ustrezno oziroma primerno zaposlitev, ki mu jo ponudi zavod ali drug izvajalec storitve posredovanja zaposlitve ter:

- ni v delovnem razmerju;
- ni samozaposlen;
- ni poslovodna oseba v osebni družbi in enoosebni družbi z omejeno odgovornostjo ter zavodu;
- ni kmet;
- ni upokojenec;
- nima statusa dijaka, vajenca, študenta ali udeleženca izobraževanja odraslih, mlajšega od 26 let.

(2) Za brezposelno osebo po tem zakonu se štejejo tudi tujec z državljanstvom države, ki ni članica EU ali EGP ali Švicarske konfederacije in ima osebno delovno dovoljenje z veljavnostjo treh let ali za nedoločen čas, tujec z osebnim delovnim dovoljenjem, izdanim osebi z začasno zaščito oziroma prosilcu za mednarodno zaščito, ter tujec, ki na podlagi sklenjenega mednarodnega sporazuma ali ob upoštevanju načela vzajemnosti izpolnjuje pogoje za pridobitev pravice do denarnega nadomestila med brezposelnostjo, dokler prejema to nadomestilo.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se za brezposelno osebo šteje tudi oseba, ki se izobražuje ob delu, na podlagi katerega je bila vključena v zavarovanje za primer brezposelnosti, če se prijavi na zavodu zaradi uveljavitve pravice iz zavarovanja in z namenom aktivno iskati drugo zaposlitev ob nadaljevanju izobraževanja. Za brezposelno osebo se takšna oseba šteje ves čas prejemanja denarnega nadomestila in po prenehanju prejemanja denarnega nadomestila, dokler izpolnjuje vse obveznosti brezposelnih oseb. Za brezposelno osebo se šteje tudi oseba, ki se je v izobraževanje vključila med ali po prenehanju prejemanja denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, dokler aktivno išče zaposlitev in izpolnjuje ostale obveznosti brezposelnih oseb.

(4) Pogoji iz prvega odstavka tega člena morajo biti izpolnjeni ves čas vodenja osebe v evidenci brezposelnih oseb.

9. člen

(zmožnost za delo)

(1) Za delazmožno po tem zakonu se šteje brezposelna oseba od dopolnjenih 15 do 65 let starosti, pri kateri ni prišlo do popolne nezmožnosti za delo po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali nezaposljivosti po predpisih o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za delazmožno šteje tudi oseba, ki je kljub ugotovljeni nezaposljivosti po predpisih o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov opravljala delo na podlagi delovnega ali drugega razmerja, ki je podlaga za vključitev v zavarovanje za primer brezposelnosti po tem zakonu in je tako dosegla gostoto zavarovalnega razmerja, določeno v 59. členu tega zakona. Za delazmožno se takšna oseba šteje ves čas prejemanja denarnega nadomestila in do pravnomočnosti odločbe, izdane v novem postopku ocene zaposlitvenih možnosti, če je z njo ponovno ugotovljena nezaposljivost te osebe. Uvedbo tega postopka, ne glede na določbe zakona, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, predlaga zavod, če tega ne stori oseba sama najkasneje v roku 15 dni po prijavi na zavodu.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka 8. člena tega zakona se za brezposelno osebo šteje iskalec zaposlitve, ki je začasno nezmožen za delo zaradi bolezni ali poškodbe skladno s predpisi o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Takšni brezposelni osebi obveznosti, določene s tem zakonom, mirujejo, dokler traja začasna nezmožnost za delo.

(4) Kadar je začasna nezmožnost za delo iz prejšnjega odstavka ugotovljena pri prejemniku denarnega nadomestila, mu zavod na podlagi njegovega zahtevka zagotavlja denarno nadomestilo iz zavarovanja za primer brezposelnosti enako obdobje, kot izplačujejo delodajalci nadomestilo plače med začasno zadržanostjo z dela zaradi bolezni ali poškodbe po predpisih o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Po izteku tega časa se osebi nadomestilo v višini zadnjega izplačanega denarnega nadomestila po tem zakonu izplačuje v breme zdravstvenega zavarovanja. Zahtevek za uveljavitev te pravice mora prejemnik denarnega nadomestila vložiti najpozneje v roku 30 dni od nastanka bolezni ali poškodbe.

(5) Brezposelna oseba, ki zaradi težav z odvisnostjo, težav v duševnem zdravju, večjih socialnih težav in drugih podobnih težav ni zmožna za delo, se šteje za začasno nezaposljivo. Začasna nezaposljivost iz navedenih razlogov ter pravice in obveznosti te osebe se opredelijo v zaposlitvenem načrtu brezposelne osebe na podlagi mnenja o obstoju razlogov za začasno nezaposljivost in predloga možnih ukrepov, ki ga pripravijo posebne medinstitucionalne komisije po določbah 117. člena tega zakona.

10. člen

(prijava na zavodu)

Za brezposelno osebo se po tem zakonu šteje le oseba, ki se prijavi pri zavodu.

11. člen

(aktivno iskanje zaposlitve)

Šteje se, da brezposelna oseba aktivno išče zaposlitev, če:

- redno spremlja objave prostih delovnih mest oziroma vrst dela in se pravočasno prijavlja na prosta delovna mesta oziroma vrste dela v skladu z zaposlitvenimi cilji v zaposlitvenem načrtu,

- se odziva na napotnice zavoda in drugih izvajalcev ukrepov po tem zakonu,

- se udeležuje zaposlitvenih razgovorov na vabilo delodajalca, zavoda ali drugih izvajalcev ukrepov,
- se javi zavodu v 15 dneh po poteku roka za izvedbo zadnje dogovorjene aktivnosti, določene v zaposlitvenem načrtu iz 113. člena tega zakona in
- uresničuje vse druge dogovorjene aktivnosti v zaposlitvenem načrtu.

12. člen

(ustrezna zaposlitev)

(1) Ustrezna zaposlitev po tem zakonu je zaposlitev:

- za nedoločen ali določen čas s polnim delovnim časom oziroma krajšim delovnim časom od polnega po zakonu, ki ureja delovna razmerja ali v skladu z odločbo o ugotovljeni invalidnosti,
- na delovnem mestu, ki ni oddaljeno več kot tri ure vožnje z javnim prevoznim sredstvom ali organiziranim prevozom delodajalca od kraja bivanja osebe do delovnega mesta in nazaj,
- ki ustreza vrsti in ravni dokončane izobrazbe osebe, če je iskalec prve zaposlitve oziroma ponovno išče zaposlitev po prekinitvi zaposlitve za najmanj dve leti ali ki ustreza vrsti in ravni zahtevane izobrazbe za opravljanje dela na delovnem mestu, ki ga je oseba opravljala večino časa v zadnjih 12 mesecih pred nastankom brezposelnosti, in se določi z zaposlitvenimi cilji v zaposlitvenem načrtu, pri določanju katerih se upoštevajo še delovne izkušnje, dodatna znanja in zmožnosti osebe in možnosti na trgu dela.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek za brezposelno osebo, ki živi sama v skupnem gospodinjstvu z otrokom, starim do 15 let, za ustrezno zaposlitev šteje zaposlitev na delovnem mestu, ki ni oddaljeno več kot dve uri vožnje z javnim prevoznim sredstvom ali organiziranim prevozom delodajalca od kraja bivanja osebe do delovnega mesta in nazaj.

13. člen

(primerna zaposlitev)

(1) Primerna zaposlitev po tem zakonu je zaposlitev:

- za nedoločen ali določen čas z najmanj polovičnim delovnim časom,

- na delovnem mestu, ki ni oddaljeno več kot tri ure vožnje z javnim prevoznim sredstvom ali organiziranim prevozom delodajalca od kraja bivanja osebe do delovnega mesta in nazaj,

- ki ustreza vrsti in največ eno raven nižji izobrazbi osebe glede na ustrezno zaposlitev, in se določi z zaposlitvenimi cilji v zaposlitvenem načrtu najkasneje v štirih mesecih od vpisa v evidenco brezposelnih oseb.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek za brezposelno osebo, ki živi sama v skupnem gospodinjstvu z otrokom, starim do 15 let, za primerno zaposlitev šteje zaposlitev na delovnem mestu, ki ni oddaljeno več kot dve uri vožnje z javnim prevoznim sredstvom ali organiziranim prevozom delodajalca od kraja bivanja osebe do delovnega mesta in nazaj.

(3) Brezposelni osebi se lahko ponudi primerna zaposlitev po treh mesecih od prijave v evidenco brezposelnih oseb, če ni brezposelnih oseb, za katere bi bila ta zaposlitev ustrezna.

14. člen

(drugi iskalec zaposlitve)

Pri zavodu se zaradi pridobitve informacij o trgu dela in zaposlovanju ter pomoči pri iskanju zaposlitve lahko prijavijo tudi drugi iskanci zaposlitve, ki se po določbah tega zakona ne štejejo za brezposelne osebe.

III. poglavje UKREPI DRŽAVE NA PODROČJU TRGA DELA

15. člen

(vrste ukrepov na trgu dela)

(1) Vrste ukrepov države na trgu dela so:

- storitvi za trg dela;

- aktivna politika zaposlovanja (v nadaljnjem besedilu: APZ);

- zavarovanje za primer brezposelnosti;

- zagotavljanje pravic iz obveznega in prostovoljnega zavarovanja za primer brezposelnosti.

(2) Za izvajanje ukrepov iz prejšnjega odstavka izvajalci ukrepov od upravičencev ne smejo zahtevati plačila.

1. Storitve za trg dela

16. člen

(vrsti storitev za trg dela)

(1) Storitvi za trg dela (v nadaljnjem besedilu: storitev) sta:

- vseživljenjska karierna orientacija in

- posredovanje zaposlitve.

(2) Normative in standarde za izvajanje storitev in metodologijo za oblikovanje cen storitev iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za delo.

17. člen

(dodatek za aktivnost in nadomestilo stroškov)

(1) V zvezi z iskanjem zaposlitve in vključevanjem v storitev se lahko zagotavljata dodatek za aktivnost in nadomestilo za potne in poštno stroške za celotno ali delno pokrivanje nastalih stroškov.

(2) Dodatek za aktivnost in njegova višina sta odvisna od trajanja vključitve osebe v izvajanje storitve.

(3) Dodatek za aktivnost, njegovo višino, način plačila in nadomestila stroškov po tem členu natančneje določi minister, pristojen za delo.

1.1 Vseživljenjska karierna orientacija

18. člen

(vseživljenjska karierna orientacija)

(1) Vseživljenjska karierna orientacija zajema aktivnosti, ki omogočajo identifikacijo sposobnosti, kompetenc in interesov za sprejemanje odločitev na področju zaposlovanja, izobraževanja, usposabljanja in izbire poklica ter omogoča vodenje življenjskih poti tako, da se posamezniki teh sposobnosti in kompetenc naučijo in jih uporabljajo.

(2) Storitve vseživljenjske karierne orientacije izvajajo izvajalci ukrepov po tem zakonu, ki lahko za izvajanje teh storitev organizirajo centre, ki se ukvarjajo z vseživljenjsko karierno orientacijo.

(3) Aktivnosti vseživljenjske karijerne orientacije so:

- informiranje o trgu dela;

- samostojno vodenje kariere;

- osnovno karierno svetovanje;

- poglobljeno karierno svetovanje;

- učenje veščin vodenja kariere.

(4) Kot storitve vseživljenjske karijerne orientacije se lahko izvajajo tudi aktivnosti, ki so namenjene učencem, dijakom, študentom in njihovim staršem.

19. člen

(informiranje o trgu dela)

(1) Informiranje o trgu dela zajema različne oblike informiranja o možnostih zaposlovanja, izobraževanja, usposabljanja, finančnih pomočeh in drugih temah trga dela v Sloveniji in ostalih državah EU, EGP in v Švicarski konfederaciji (storitve omrežja javnih služb za zaposlovanje - storitve EURES).

(2) Informiranje o trgu dela se izvaja kot splošno informiranje in kot informiranje o možnostih zaposlovanja.

(3) Splošno informiranje se izvaja z namenom seznanitve s trgom dela in vstopom na trg dela.

(4) Splošne informacije o trgu dela so:

- stanje in spremembe na trgu dela;

- vsebine, roki in pogoji za pridobitev storitev in vključitev v ukrepe trga dela;

- roki in pogoji za pridobitev denarnih nadomestil.

(5) Informacije iz prejšnjega odstavka se vsem osebam zagotavljajo brezplačno. Posredovane so lahko v pisni obliki kot informativno gradivo, osebno, telefonsko ali po spletnih straneh.

(6) Informiranje o možnostih zaposlovanja zagotavlja tekoče informacije o možnostih in priložnostih za pridobitev zaposlitve, usposabljanjih in drugih oblikah pomoči, ki posamezniku omogočajo vključitev na trg dela ali zaposlitev.

(7) Informacije o možnostih zaposlovanja se nudijo brezposelnim osebam in drugim iskalcem zaposlitve.

(8) Upravičenci so se za pridobitev informacij o možnostih zaposlovanja dolžni prijaviti pri zavodu, razen za pridobitev informacij o možnostih zaposlovanja zunaj Slovenije.

20. člen

(samostojno vodenje kariere)

(1) Samostojno vodenje kariere zajema pripomočke, s katerimi posameznik načrtuje in vodi svojo kariero tako, da ga ti pripomočki vodijo skozi ključne točke, ki jih je treba pri tem upoštevati.

(2) Samostojno vodenje kariere se zagotavlja vsem osebam.

21. člen

(osnovno karierno svetovanje)

(1) Osnovno karierno svetovanje vključuje:

- individualno svetovanje in pomoč pri izdelavi zaposlitvenega načrta;
- pomoč pri iskanju zaposlitve, ki vključuje aktivnosti za pridobivanje veščin iskanja zaposlitve.

(2) Osnovno karierno svetovanje je namenjeno določanju zaposlitvenih ciljev v zaposlitvenem načrtu in se zagotavlja brezposelnim osebam in iskalcem zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena.

22. člen

(poglobljeno karierno svetovanje)

(1) Poglobljeno karierno svetovanje poleg svetovanja iz prejšnjega člena vsebuje še ocenjevanje kompetenc posameznika in izdelavo kariernega načrta za posameznike. Vključuje pomoč pri:

- postavljanju kariernih ciljev;
- ocenjevanju interesov, lastnosti, sposobnosti in kompetenc;
- raziskovanju trga dela;
- spoznavanju možnosti in priložnosti v okolju;

- sprejemanju odločitev o svoji karieri;

- izdelavi in uresničevanju kariernega načrta, ki vključuje zaposlovanje, izobraževanje in usposabljanje.

(2) Poglobljeno karierno svetovanje se zagotavlja brezposelnim osebam in iskalcem zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena, za katere se domneva, da utegnejo imeti težave pri sprejemanju odločitev o svoji poklicni karieri ali zaposlovanju.

(3) Storitve se zagotavlja na podlagi prijave pri zavodu in izdelanega zaposlitvenega načrta.

(4) V okviru poglobljenega kariernega svetovanja se zagotavlja tudi zdravstveno zaposlitveno svetovanje kot pomoč brezposelnim invalidom in drugim brezposelnim osebam z zdravstvenimi omejitvami pri iskanju ustrezne in primerne zaposlitve ali kot pomoč in svetovanje pri vključitvi v ustrezen ukrep APZ.

(5) Zdravstveno zaposlitveno svetovanje izvajajo zdravniki medicine dela ali druge specialistične smeri, izbrani skladno z določili zakona, ki ureja zaposlovanje in zaposlitveno rehabilitacijo invalidov.

23. člen

(učenje veščin vodenja kariere)

(1) Učenje veščin vodenja kariere vključuje oblike, katerih namen je pridobivanje veščin za spoznavanje lastnih interesov in kompetenc, možnosti v okolju, učenje odločanja in uresničevanja zaposlitvenih in kariernih ciljev.

(2) Učenje veščin vodenja kariere se zagotavlja brezposelnim osebam in iskalcem zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena.

(3) Storitve se zagotavlja na podlagi prijave pri zavodu in izdelanega zaposlitvenega načrta.

24. člen

(storitve vseživljenjske karijerne orientacije in udeleženci)

(1) Storitve vseživljenjske karijerne orientacije po tem zakonu se kot preventivne zagotavljajo učencem, dijakom in študentom ter njihovim staršem kot podpora programu karijerne orientacije šole oziroma fakultete.

(2) Storitve vseživljenjske karijerne orientacije za učence, dijake in študente vključujejo aktivnosti, ki omogočajo spoznavanje trga dela:

- informativna gradiva, kot pisne in računalniške informacije o poklicih, perspektivah zaposlovanja in drugih značilnostih trga dela;

- storitve, ki mladim omogočajo spoznavanje poklicev in trga dela, kot so obiski pri delodajalcih, predstavitve poklicev, predavanja, karierni in zaposlitveni sejmi;

- pripomočki za vodenje kariere, kot tiskani in elektronski pripomočki za samostojno načrtovanje in vodenje kariere;

- preventivna timska obravnava učencev in dijakov, pri katerih je večja verjetnost, da bodo imeli težave pri zaposlovanju;

- individualno karierno svetovanje za učence, dijake in študente, ki vključuje ugotavljanje interesov, sposobnosti in drugih osebnostnih lastnosti;

- skupinske oblike učenja veščin vodenja kariere, kot so delavnice veščin iskanja zaposlitve, postavljanja kariernih ciljev, načrtovanja poti za doseganje kariernih ciljev.

1.2 Posredovanje zaposlitve

25. člen

(posredovanje zaposlitve)

(1) Posredovanje zaposlitve se izvaja z namenom usklajevanja ponudbe in povpraševanja po delavcih na trgu dela v Sloveniji in ostalih državah EU, EGP in v Švicarski konfederaciji.

(2) Posredovanje zaposlitve obsega aktivnosti iskanja primerne ali ustrezne zaposlitve iskalcu zaposlitve in napotitev iskalca zaposlitve k delodajalcu ter aktivnosti iskanja ustreznega ali primernega delavca za delodajalca.

(3) Storitve se izvaja ob upoštevanju izobrazbe ali poklica, delovnih izkušenj in usposobljenosti iskalca zaposlitve.

26. člen

(upravičenci)

Posredovanje zaposlitve na ozemlju Republike Slovenije se zagotavlja brezposelnim osebam in prijavljenim iskalcem zaposlitve, za države EU, EGP in za Švicarsko konfederacijo pa tudi drugim iskalcem zaposlitve.

27. člen

(odklonitev posredovanja zaposlitve delodajalcu)

(1) Delodajalcu, ki ne spoštuje delovnopravne zakonodaje in zaposlenim ne izplačuje plač ali prispevkov za socialno varnost, jih odpušča v nasprotju s predpisi ali kako drugače grobo krši pravice delavcev iz dela, zavod in drugi izvajalci po tem zakonu na objavljeno prosto delovno mesto oziroma

vrsto dela niso dolžni posredovati delavcev in ga obravnavajo kot delodajalca z negativnimi referencami.

(2) Podatke o delodajalcih iz prejšnjega odstavka zavod in drugi izvajalci pridobivajo od Inšpektorata Republike Slovenije za delo in iz uradnih evidenc Davčne uprave Republike Slovenije kakor tudi od delavcev pri teh delodajalcih.

2. Aktivna politika zaposlovanja

28. člen

(splošna določba)

(1) APZ je nabor ukrepov na trgu dela, ki so namenjeni povečanju zaposlenosti in zmanjševanju brezposelnosti, večji zaposljivosti oseb na trgu dela in povečanju konkurenčnosti in prožnosti delodajalcev.

(2) Brezposelne osebe in drugi iskalci zaposlitve imajo zaradi povečanja svojih zaposlitvenih možnosti pravico in obveznost, da se vključijo v ukrepe APZ skladno s podlagami za njihovo izvajanje, določenimi v 36. členu tega zakona.

29. člen

(ukrepi APZ)

(1) Ukrepi APZ so:

- usposabljanje in izobraževanje;

- nadomeščanje na delovnem mestu in delitev delovnega mesta;

- spodbude za zaposlovanje;

- kreiranje delovnih mest;

- spodbujanje samozaposlovanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ob nastopu večjih neskladij na trgu dela in v kriznih obdobjih ministrstvo, pristojno za delo, pripravi dodatne ukrepe APZ z namenom ohranitve večjega števila delovnih mest, preprečevanja prehoda v odprto brezposelnost ali usposabljanja in izobraževanja z namenom zaposlitve pri novem delodajalcu.

30. člen

(izobraževanje)

(1) Izobraževanje se izvaja kot neformalno in formalno izobraževanje. Namen neformalnega izobraževanja je večanje zaposlitvenih možnosti s pridobitvijo novih znanj in kompetenc za vstop na trg dela ter uspešen razvoj kariere. Namen formalnega izobraževanja je večanje zaposlitvenih možnosti s pridobitvijo višje ravni izobrazbe.

(2) Neformalno izobraževanje kot usposabljanje in izpopolnjevanje predstavlja obliko izobraževanja odraslih, ki se lahko izvaja na različne načine, tudi kot usposabljanje na delovnem mestu.

(3) Usposabljanje pomeni pridobitev novih znanj in kompetenc s pomočjo registriranih izvajalcev usposabljanja. Potrdilo o opravljenem usposabljanju velja na celotnem trgu dela.

(4) Izpopolnjevanje je dejavnost, s katero se širi in pogloblja že obstoječe znanje, spretnosti oziroma kompetence posameznika.

(5) Usposabljanje na delovnem mestu poteka pri delodajalcih s pretežnim obsegom praktičnega usposabljanja. Izvaja se lahko tudi kot delovni preizkus.

(6) Formalno izobraževanje pomeni vključitev v javno veljavni program za pridobitev javno veljavne izobrazbe.

(7) V izobraževanje se vključujejo brezposelne in zaposlene osebe ter delodajalci, lahko pa tudi drugi iskalci zaposlitve v skladu z opredelitvijo v načrtu za izvajanje ukrepov APZ in katalogu ukrepov APZ iz 36. člena tega zakona.

31. člen

(nadomeščanje na delovnem mestu in delitev delovnega mesta)

(1) Nadomeščanje na delovnem mestu in delitev delovnega mesta sta namenjena pridobivanju novih znanj in kompetenc oseb, ki so zaposlene pri delodajalcih, in večanju konkurenčnosti in prožnosti podjetij, ki usposablajo svoje zaposlene delavce.

(2) Nadomeščanje na delovnem mestu se izvaja kot subvencioniranje popolne nadomestitve zaposlenega z brezposelno osebo. Delitev delovnega mesta se izvaja kot subvencioniranje delne nadomestitve zaposlenega z brezposelno osebo.

(3) V nadomeščanje na delovnem mestu in delitev delovnega mesta se vključujejo brezposelne osebe ter delodajalci, ki usposablajo svoje zaposlene delavce, lahko pa tudi drugi iskalci zaposlitve v skladu z opredelitvijo v načrtu za izvajanje ukrepov APZ in katalogu ukrepov APZ iz 36. člena tega zakona.

32. člen

(spodbude za zaposlovanje)

(1) Spodbude za zaposlovanje so namenjene predvsem povečanju zaposlitvenih možnosti ranljivih skupin brezposelnih oseb. Spodbude za zaposlovanje se izvajajo v obliki subvencij za zaposlitev.

(2) V spodbude za zaposlovanje se poleg ranljive skupine brezposelnih oseb vključujejo tudi iskalci zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena.

33. člen

(kreiranje delovnih mest)

(1) Kreiranje delovnih mest je namenjeno spodbujanju delovne in socialne vključenosti ter izboljšanju usposobljenosti in delovnih veščin ranljivih skupin brezposelnih oseb. Izvaja se kot subvencioniranje začasnih zaposlitev in je lahko povezano z usposabljanjem. Izvaja se zlasti pri neprofitnih delodajalcih ali v javnem sektorju.

(2) V kreiranje delovnih mest se vključujejo ranljive skupine brezposelnih oseb.

34. člen

(spodbujanje samozaposlovanja)

(1) Spodbujanje samozaposlovanja je namenjeno uresničitvi podjetniške ideje in ustvarjanju delovnih mest v mikro podjetjih, kot jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe in spodbujanju opravljanja katerekoli samostojne dejavnosti. Izvaja se kot pomoč pri samozaposlitvi in subvencioniranje samozaposlitve.

(2) V spodbujanje samozaposlovanja se vključujejo brezposelne osebe ter iskalci zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena.

35. člen

(prednostno vključevanje v ukrepe APZ)

(1) Prednost pri vključevanju v ukrepe APZ imajo osebe, ki prejemajo denarno nadomestilo za primer brezposelnosti ali socialno varstvene prejemke, osebe iz ranljivih skupin na trgu dela ter brezposelne osebe, ki še niso bile vključene v noben ukrep APZ.

(2) V katalogu APZ se prednostne skupine iz prejšnjega odstavka lahko razširijo za potrebe vključevanja brezposelnih oseb v posamezne ukrepe APZ.

36. člen

(podlage za izvajanje ukrepov APZ)

(1) Podlage za izvajanje ukrepov APZ so smernice za izvajanje ukrepov APZ, načrt za izvajanje ukrepov APZ in katalog ukrepov APZ.

(2) Smernice za izvajanje ukrepov APZ (v nadaljnjem besedilu: smernice APZ) so strateški dokument, ki ga Vlada Republike Slovenije po predhodnem posvetovanju z ostalimi socialnimi partnerji sprejme za plansko obdobje na podlagi programa državnih razvojnih prioritiet in investicij in drugih strateških dokumentov Republike Slovenije. V smernicah se opredelijo zlasti:

- obdobje veljavnosti;

- namen in cilji izvajanja ukrepov APZ;

- okvirni obseg in viri sredstev po posameznih ukrepih;

- kazalniki za spremljanje in vrednotenje učinkovitosti ukrepov APZ;

- cilji strateških dokumentov Republike Slovenije in EU, ki jih je treba doseči z izvajanjem ukrepov APZ, zajetih v smernicah, in njihov prispevek k doseganju teh ciljev.

(3) Načrt za izvajanje ukrepov APZ (v nadaljnjem besedilu: načrt APZ) je izvedbeni dokument, pripravljen na podlagi smernic APZ za proračunsko obdobje, in ga na predlog ministra, pristojnega za delo, sprejme Vlada Republike Slovenije. Ministrstvo, pristojno za delo, socialne partnerje seznanj z načrtom v medresorskem usklajevanju, in socialni partnerji o njem lahko podajo mnenje. V načrtu APZ se podrobneje kot v smernicah APZ opredelijo zlasti:

- namen in cilji izvajanja ukrepov APZ v proračunskem obdobju;

- obseg in viri sredstev v skladu s proračunom RS;

- prednostne ciljne skupine za vključevanje v ukrepe APZ;

- izvajalci ukrepov APZ;

- način spremljanja in vrednotenja ukrepov APZ.

(4) Katalog ukrepov APZ (v nadaljnjem besedilu: katalog APZ) je izvedbeni dokument načrta APZ. Katalog APZ pripravi ministrstvo, pristojno za delo, in ga objavi na svoji spletni strani. Katalog vsebuje zlasti:

- nabor programov, ki so namenjeni doseganju ciljev znotraj posameznih ukrepov APZ v proračunskem obdobju; program je sestavljen iz posameznih aktivnosti za doseganje teh ciljev;

- oznako programov glede na način financiranja in državno pomoč;

- namen programov;

- obdobje veljavnosti programov;

- vsebine in načine izvajanja programov;

- posebnosti izvajanja posameznih programov;
- ciljne skupine programov;
- trajanje vključitve ciljnih skupin v programe;
- upravičene stroške programov;
- način izbora izvajalcev aktivnosti posameznih programov;
- potrebno dokumentacijo.

37. člen

(denarni prejemki in stroški v času vključenosti v ukrepe APZ)

(1) Osebam, vključenim v ukrepe APZ, se lahko zagotavlja celotno ali delno pokrivanje stroškov vključitve z naslednjimi denarnimi prejemki:

- dodatek za aktivnost;
- dodatek za prevoz;
- dodatek za stroške izobraževanja.

(2) Denarni prejemki iz prejšnjega odstavka in njihova višina je odvisna od trajanja vključitve v program.

(3) Denarni prejemki iz tega člena, vrsta prejemka in višina ter upravičenost do povračila stroškov zdravniškega pregleda in povračila stroškov zavarovanja za primer nesreče pri delu v zvezi s posameznim ukrepom APZ se podrobneje uredijo v podzakonskem aktu.

38. člen

(izbor zunanjih izvajalcev aktivnosti programov APZ)

(1) Aktivnosti programov APZ lahko izvajajo zunanji izvajalci, ki so uvrščeni v register zunanjih izvajalcev aktivnosti programov APZ (v nadaljnjem besedilu: register zunanjih izvajalcev) in h katerim izvajalec ukrepov APZ napoti osebo iz ciljne skupine programa APZ.

(2) Ne glede na določilo prejšnjega odstavka se za zunanje izvajalce aktivnosti programov APZ, katerih vsebina je izvedba postopkov za ugotavljanje in potrjevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij, štejejo izvajalci, vpisani v register izvajalcev postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij, ki ga skladno z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije, vodi Državni izpitni center.

39. člen

(register zunanjih izvajalcev)

(1) Register zunanjih izvajalcev vodi izvajalec ukrepov APZ.

(2) Register zunanjih izvajalcev je dostopen na spletni strani izvajalca ukrepov APZ.

(3) Register zunanjih izvajalcev vsebuje naslednje podatke:

- ime zunanjega izvajalca;

- sedež zunanjega izvajalca;
- registrirano dejavnost;
- številko in datum izdaje odločbe o vpisu v register zunanjih izvajalcev;
- odgovorno osebo zunanjega izvajalca;
- datum vpisa oziroma izbrisa iz registra zunanjih izvajalcev;
- aktivnosti, ki jih izvaja zunanji izvajalec.

40. člen

(pogoji za vpis v register zunanjih izvajalcev)

V register zunanjih izvajalcev se vpiše izbrani zunanji izvajalec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- je pravna oseba, registrirana za opravljanje dejavnosti v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU, EGP ali v Švicarski konfederaciji, ki izkaže interes za izvajanje aktivnosti programa APZ;
- ima pravno sposobnost za izvajanje aktivnosti programov APZ, za katere podaja predlog za vpis, ki se zahteva z zakonodajo, ki ureja izvajanje te aktivnosti;
- ima zagotovljene finančne vire za izvajanje aktivnosti programov APZ, za katere podaja predlog za vpis, ki se zahteva z zakonodajo, ki ureja izvajanje te aktivnosti;
- izpolnjuje kadrovske, organizacijske, prostorske in druge pogoje, določene v javnem pozivu;

- ni v stečajnem postopku, postopku prenehanja, postopku prisilne poravnave ali likvidaciji;
- ima poravnane vse davke in druge obvezne dajatve skladno z nacionalno zakonodajo;
- ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja v zvezi s svojim poklicnim ravnanjem;
- izvaja aktivnosti s področja tega zakona kot eno izmed dejavnosti, za katero je registriran.

41. člen

(postopek vpisa v register)

(1) Vpis v register zunanjih izvajalcev se opravi na podlagi predloga za vpis, ki ga vloži zunanji izvajalec pri izvajalcu ukrepov APZ.

(2) Predlog za vpis v register zunanjih izvajalcev se lahko vloži na posebej predpisanem obrazcu, ki ga skupaj s pozivom objavi izvajalec ukrepov APZ na svoji spletni strani.

(3) Predlog za vpis v register zunanjih izvajalcev vsebuje:

- izjavo o izpolnjevanju pogojev iz 40. člena tega zakona;
- predlog izvedbe aktivnosti;
- skladnost aktivnosti s programom APZ;
- območje izvajanja dejavnosti;

- reference z izvajanjem podobnih aktivnosti.

(4) Če pride po vpisu zunanjega izvajalca v register zunanjih izvajalcev do sprememb programa APZ ali predpisov in te spremembe vplivajo na pogoje iz 40. člena tega zakona, se objavi poziv za dokazovanje izpolnjevanja spremenjenih pogojev.

42. člen

(odločanje v postopku)

(1) Po prejemu formalno popolnega predloga za vpis v register zunanjih izvajalcev uradna oseba, ki odloča v postopku, ugotovi, ali zunanji izvajalec izpolnjuje pogoje iz 40. člena tega zakona. Če izvajalec ne izpolnjuje zahtevanih pogojev, se njegova vloga zavrne.

(2) Če zunanji izvajalec izpolnjuje zahtevane pogoje, uradna oseba presodi, ali je predlog izvedbe aktivnosti skladen s programom APZ in ali ima predlagatelj ustrezne reference.

(3) Pri odločanju v postopku vpisa v register zunanjih izvajalcev iz 39. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe predpisa, ki ureja postopke za izvrševanje proračuna Republike Slovenije v delu, ki ureja postopek za dodelitev sredstev.

43. člen

(vpis v register)

(1) Vpis zunanjega izvajalca v register zunanjih izvajalcev se opravi na podlagi dokončne odločbe o vpisu, ki jo izda uradna oseba, ki odloča v postopku.

(2) V primeru objave poziva za dokazovanje izpolnjevanja spremenjenih pogojev iz četrtega odstavka 41. člena tega zakona uradna oseba, ki odloča v postopku, izda dopolnilno odločbo oziroma odločbo o izbrisu iz registra zunanjih izvajalcev.

(3) Z vpisom v register se zunanjemu izvajalcu prizna sposobnost za izvajanje aktivnosti programov APZ na ozemlju Republike Slovenije.

44. člen

(sklenitev pogodbe)

(1) Pogodba z zunanjimi izvajalci, vpisanimi v register, se sklene na podlagi poziva registriranim zunanjim izvajalcem k predložitvi ponudbe za izvedbo aktivnosti posameznega programa.

(2) Poziv k ponudbi za izvedbo posameznega programa se posreduje registriranim zunanjim izvajalcem, ki so v register vpisani za izvajanje aktivnosti programa na določenem območju.

(3) Pogodba se sklene z enim ali več registriranimi zunanjimi izvajalci, ki so predložili ponudbo z najnižjo ceno, za največ dve leti.

45. člen

(izbris iz registra zunanjih izvajalcev)

(1) Izbris iz registra zunanjih izvajalcev se izvede:

- na zahtevo zunanjega izvajalca;

- če zunanji izvajalec preneha obstajati zaradi prenehanja dejavnosti;

- če zunanji izvajalec na poziv za dokazovanje spremenjenih pogojev ne posreduje ustreznih dokazil;

- če se zunanji izvajalec ne odziva na pozive izvajalca ukrepov APZ v zvezi z izvajanjem in poročanjem o aktivnostih;

- če program preneha.

(2) Uradna oseba, ki odloča v postopku, po uradni dolžnosti izda odločbo o izbrisu iz registra v 30 dneh potem, ko izve za razlog za izbris iz registra oziroma po prejemu predloga za izbris.

46. člen

(uporaba predpisov)

Za vprašanja postopka, ki niso urejena v členih, ki urejajo izbor zunanjih izvajalcev aktivnosti programov APZ, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja javna naročila.

47. člen

(izbor delodajalcev)

(1) Izbor delodajalcev, ki bodo vključeni v izvajanje programov APZ, se izvaja z javnim povabilom za zbiranje ponudb po predpisih, ki urejajo izvrševanje proračuna, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Postopek javnega povabila vodi strokovna komisija, ki jo imenuje predstojnik izvajalca ukrepov APZ.

(3) Javno povabilo se objavi na spletnih straneh izvajalca ukrepa APZ in vsebuje vsaj:

- naziv in sedež naročnika;

- pravno podlago za izvedbo javnega povabila;
- predmet javnega povabila;
- namen in cilje javnega povabila;
- pogoje za oddajo ponudb;
- merila za ocenjevanje prejetih ponudb;
- višino sredstev, ki so na razpolago za predmet javnega povabila;
- upravičene stroške delodajalca;
- pristojnosti in odgovornosti delodajalca;
- obdobje izvajanja aktivnosti;
- rok, v katerem mora biti ponudba predložena in do katerega je javno povabilo odprto;
- rok, v katerem mora izvajalec ukrepov obvestiti delodajalce o tem, da njihova ponudba ni bila izbrana;
- navodilo za izdelavo ponudb;
- kontaktne osebe, pri katerih lahko ponudniki dobijo dodatne informacije;
- vzorec pogodbe.

(4) Strokovne komisije obravnavajo predložene ponudbe po vrstnem redu njihovega prispetja do porabe razpoložljivih finančnih sredstev. Izvajalec ukrepov APZ sprejme ponudbo tistega delodajalca, ki izpolnjuje vse zahtevane pogoje in merila in katerega ponudba ustreza potrebam brezposelnih oseb na območju njegovega poslovanja.

(5) Delodajalcu, katerega ponudba je sprejeta, se skupaj z obvestilom o izboru v roku, določenem v javnem povabilu, pošljeta tudi pogodba in poziv k njenemu podpisu. Če se delodajalec v osmih dneh od prejema poziva k podpisu pogodbe ne odzove, se šteje, da je ponudbo umaknil.

(6) Delodajalce, katerih ponudba ni sprejeta, izvajalec ukrepov APZ obvešča z dopisom v roku, določenem v javnem povabilu.

48. člen

(dodelitev subvencije za samozaposlitev)

Subvencije za samozaposlitev se dodelijo na podlagi zaposlitvenega načrta.

49. člen

(javna dela)

Javna dela so poseben program v okviru ukrepa kreiranja delovnih mest.

50. člen

(namen in čas vključitve v javna dela)

(1) Javna dela so namenjena aktiviranju brezposelnih oseb, njihovi socialni vključenosti, ohranitvi ali razvoju delovnih sposobnosti ter spodbujanju razvoja novih delovnih mest.

(2) Brezposelna oseba je lahko vključena v program javnega dela največ eno leto, zaradi stanja na trgu dela pa se lahko vključitev podaljša, vendar najdalj za eno leto pri istem izvajalcu javnih del. Ciljne skupine brezposelnih oseb, katerim se vključitev v program javnega dela lahko podaljša, in obdobje podaljšanja, se določijo v katalogu APZ.

51. člen

(posebnosti pogodbe)

(1) Pogodba o zaposlitvi, sklenjena zaradi opravljanja javnih del, se sklene ob upoštevanju posebnosti glede višine plačila za delo, trajanja letnega dopusta in razlogov za njeno prenehanje, ki so določeni v tem zakonu.

(2) Med vključitvijo je udeleženec upravičen do letnega dopusta, ki traja štiri tedne, in v primerih, za katere tako določa zakon, ki ureja delovna razmerja, pravico do dodatnih dni letnega dopusta. Za pridobitev pravice do letnega dopusta in načina njegove izrabe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja.

(3) Udeleženec javnih del je lahko največ do ene četrtnine delovnega časa vključen v programe usposabljanja in izobraževanja.

(4) Udeležencem javnih del se ne sme naložiti opravljanja nadurnega dela.

52. člen

(višina plačila za delo in povračilo stroškov v zvezi z delom)

(1) Po pogodbi o zaposlitvi, sklenjeni za opravljanje javnih del, je udeleženec upravičen do plače, izražene v deležu od minimalne plače po ravneh strokovne izobrazbe oziroma usposobljenosti za delo, ki ga opravlja v programu javnih del, in sicer:

- za I. raven izobrazbe oziroma usposobljenosti 80 odstotkov minimalne plače;
- za II. raven izobrazbe oziroma usposobljenosti 85 odstotkov minimalne plače;
- za III. raven strokovne izobrazbe oziroma usposobljenosti 90 odstotkov minimalne plače;
- za IV. raven strokovne izobrazbe oziroma usposobljenosti 95 odstotkov minimalne plače;
- za V. raven strokovne in splošne izobrazbe oziroma usposobljenosti 100 odstotkov minimalne plače;
- za VI. raven strokovne izobrazbe oziroma usposobljenosti 110 odstotkov minimalne plače;
- za VII. raven strokovne izobrazbe oziroma usposobljenosti 120 odstotkov minimalne plače.

(2) Udeleženec javnih del je upravičen tudi do povračila stroškov za prehrano med delom ter za prevoz na delo in z dela.

53. člen

(delež sofinanciranja)

(1) Zavod zagotavlja del sredstev za plače udeležencev javnih del predvsem v skladu z naslednjimi merili:

- povprečno stopnjo brezposelnosti v občinah oziroma regijah,

- strukturo brezposelnih.

(2) Poleg dela sredstev za plače zavod zagotavlja tudi odpravnine ob upokojitvi, sredstva za prehrano med delom ter za prevoz na delo in z dela.

(3) Naročnik oziroma izvajalec javnih del zagotavlja sredstva za pokrivanje razlike plač udeležencev, regresa za letni dopust ter materialnih stroškov, vključno s stroški prostorov in potrebne opreme za izvajanje programa javnih del. Za udeležence, katerih plača ne dosega minimalne plače, v skladu z zakoni, ki urejajo socialna zavarovanja, zagotavlja tudi plačilo prispevkov za socialno varnost od osnove v višini minimalne plače.

(4) Izbor in sofinanciranje programov javnih del se podrobneje uredita v podzakonskem aktu.

3. Zavarovanje za primer brezposelnosti

54. člen

(obvezno zavarovanje)

(1) Obvezno se za primer brezposelnosti zavarujejo:

- osebe, ki so v delovnem razmerju v Republiki Sloveniji;

- osebe, ki po prenehanju delovnega razmerja prejemajo nadomestilo plače med začasno zadržanostjo od dela od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, po predpisih, ki urejajo zdravstveno zavarovanje;

- izvoljeni ali imenovani nosilci javne ali druge funkcije v organih zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti v Republiki Sloveniji ali v organih lokalne samouprave, če prejemajo za to funkcijo plačo;

- državljani Republike Slovenije, ki so na ozemlju Republike Slovenije zaposleni pri tujih in mednarodnih organizacijah in ustanovah, tujih konzularnih in diplomatskih predstavništvi, če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno in zaposleni pri tujih delodajalcih, za katere se v skladu s predpisi EU uporablja zakonodaja Republike Slovenije;

- samozaposlene osebe;

- poslovodne osebe v osebni družbi in enoosebni družbi z omejeno odgovornostjo ter zavodu;

- družinski pomočnik, upravičenec do delnega plačila za izgubljeni dohodek po predpisih o socialnem varstvu;

- osebe, ki so na podlagi poklicnega opravljanja rejniške dejavnosti obvezno zavarovane skladno z določbami zakona, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti, če niso zavarovane na drugi podlagi;

- upravičenci do starševskih nadomestil, ki jim je prenehalo delovno razmerje v času starševskega dopusta, po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke;

- starši, ki zapustijo trg dela zaradi nege in varstva štirih ali več otrok za čas upravičenosti do plačila prispevkov po predpisih, ki urejajo starševsko varstvo;

- prejemniki denarnega nadomestila za primer brezposelnosti.

(2) Če oseba istočasno izpolnjuje pogoje za vključitev v obvezno zavarovanje po več podlagah, določenih v tem zakonu, se obvezno zavaruje po tisti podlagi, ki je v tem zakonu navedena pred drugimi.

55. člen

(trajanje obveznega zavarovanja)

(1) Zavarovanje za primer brezposelnosti traja od začetka pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje, do prenehanja takšnega razmerja.

(2) Obvezno zavarovanje oseb iz pete in šeste alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona traja:

- od dneva vpisa v register kot poslovodna oseba do dneva izbrisa iz takšnega registra za družbenike osebnih in kapitalskih družb in zavodov;

- od dneva vpisa v razvid samostojnih podjetnikov posameznikov ali v drug register, ki je predpisan za določeno dejavnost oziroma z dnem izdaje dovoljenja za opravljanje samostojne dejavnosti do dneva izbrisa iz registra, vrnitve ali odvzema takšnega dovoljenja ali z nastopom pravnomočnosti prepovedi opravljanja dejavnosti;

- z dnem pričetka opravljanja samostojne dejavnosti do zaključka prenehanja opravljanja te dejavnosti v drugih primerih.

56. člen

(prekinitev obveznega zavarovanja)

Obvezno zavarovanje se prekine v obdobju:

- suspenza pogodbe o zaposlitvi po predpisih, ki urejajo delovna razmerja;

-časne prekinitve pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje;

- pripora, prestajanja zaporne kazni ali izrečenega vzgojnega, varnostnega ali varstvenega ukrepa, zaradi katerega zavarovanci iz pete in šeste alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona ne morejo opravljati dejavnosti ali dela več kot šest mesecev.

57. člen

(prostovoljna vključitev v obvezno zavarovanje)

(1) V obvezno zavarovanje se lahko prostovoljno vključijo:

- slovenski državljani v delovnem razmerju z delodajalcem v tuji državi, ki po vrnitvi v domovino ne morejo uveljavljati pravic za primer brezposelnosti na drugi podlagi,

- zakonci in zunajzakonski partnerji slovenskih državljanov, zaposlenih v tuji državi, ki so bili neposredno pred odhodom v tujino, ko se vključijo v prostovoljno zavarovanje, v delovnem razmerju ali samozaposleni,

- osebe v času suspenza pogodbe o zaposlitvi po predpisih o delovnih razmerjih,

- zakonci ali zunajzakonski partnerji diplomatov in drugih javnih uslužbencev, napoteni na delo v tujino, če so bili v obdobju enega leta pred odhodom v tujino prijavljeni na zavodu kot brezposelne osebe vsaj šest mesecev,

- zakonci ali zunajzakonski partnerji diplomatov in drugih javnih uslužbencev, napoteni na delo v tujino, če so bili v obdobju enega leta pred odhodom v tujino vključeni v zavarovanje za primer brezposelnosti vsaj šest mesecev, če niso obvezno zavarovani po tem zakonu.

(2) V prostovoljno zavarovanje za primer brezposelnosti se osebe iz prejšnjega odstavka vključijo s sklenitvijo pogodbe o prostovoljnem zavarovanju in prijavo v zavarovanje po predpisih, ki urejajo prijavo v obvezna socialna zavarovanja.

(3) Pogodbo o prostovoljnem zavarovanju sklene zavod po predhodni ugotovitvi, da je osebi na podlagi njenega predloga za sklenitev pogodbe o prostovoljnem zavarovanju mogoče priznati lastnost prostovoljno zavarovane osebe.

(4) Vključitev v prostovoljno zavarovanje traja od začetka pravnega razmerja, ki je podlaga za zavarovanje, do prenehanja takšnega razmerja oziroma do izstopa iz zavarovanja. Obstoj, trajanje in prenehanje pravnega razmerja oziroma lastnost zavarovane osebe ugotavlja zavod.

(5) Prostovoljni zavarovanci imajo pod pogoji iz tega zakona enake pravice kot obvezni zavarovanci.

4. Pravice iz obveznega in prostovoljnega zavarovanja

58. člen

(vrste pravic iz zavarovanja)

(1) Pravice iz obveznega in prostovoljnega zavarovanja za primer brezposelnosti so:

- pravica do denarnega nadomestila za primer brezposelnosti;

- pravica do plačila prispevkov za obvezna socialna zavarovanja;

- pravica do plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje eno leto pred izpolnitvijo minimalnih pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

(2) Pravice na podlagi plačanih prispevkov zavarovanci uresničujejo po predpisih, ki urejajo posamezno vrsto socialnega zavarovanja.

59. člen

(minimalno obdobje zavarovanja za pridobitev pravice in plačilo prispevkov)

(1) Pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti lahko pridobi brezposelna oseba, ki je bila pred nastankom brezposelnosti zavarovana najmanj devet mesecev v zadnjih 24 mesecih.

(2) Pravice iz zavarovanja pridobi zavarovanec izključno na podlagi plačila prispevkov, če zakon za posamezen primer ne določa drugače.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek pridobi pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti tudi oseba, ki je bila vključena v zavarovanje na podlagi delovnega razmerja, delodajalec kot zavezanec za plačilo prispevkov pa prispevkov za zavarovanje za primer brezposelnosti ni plačal, in sicer ne glede na možnost njihove izterjave. Zavarovancem se v teh primerih v zavarovalno dobo šteje celotno obdobje trajanja delovnega razmerja.

60. člen

(trajanje denarnega nadomestila)

Brezposelna oseba lahko uveljavlja denarno nadomestilo v trajanju:

- treh mesecev za zavarovalno dobo od devet mesecev do pet let,
- šestih mesecev za zavarovalno dobo od pet do 15 let,
- devetih mesecev za zavarovalno dobo od 15 do 25 let,
- 12 mesecev za zavarovalno dobo nad 25 let,
- 19 mesecev za zavarovance, starejše od 50 let, in za zavarovalno dobo več kot 25 let,
- 25 mesecev za zavarovance, starejše od 55 let, in za zavarovalno dobo več kot 25 let.

61. člen

(osnova za odmero pravice)

(1) Osnova za odmero denarnega nadomestila je povprečna mesečna plača zavarovanca, prejeta v obdobju osmih mesecev pred mesecem nastanka brezposelnosti.

(2) Če je zavarovanec v obdobju iz prejšnjega odstavka prejemal nadomestilo plače v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, zdravstvenem zavarovanju, pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali zavarovanju za starševsko varstvo, se v osnovo za odmero denarnega nadomestila upošteva povprečna plača, prejeta za zadnjih osem mesecev. Če je zavarovanec plačo prejemal krajše obdobje, se za manjkajoče mesece upošteva prejeto nadomestilo.

(3) Zavarovancu, ki je v obdobju iz prvega odstavka tega člena delal krajši delovni čas v skladu s predpisi o zdravstvenem zavarovanju, pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali zavarovanju za starševski dopust, se v osnovo za odmero denarnega nadomestila upošteva prejeta plača, preračunana na polni delovni čas.

(4) Zavarovancu, ki v obdobju iz prvega odstavka tega člena ni prejemal plače niti nadomestila plače, se v osnovo za odmero denarnega nadomestila upošteva plača, prejeta za zadnjih osem mesecev, oziroma se, če je plačo prejemal krajše obdobje, za manjkajoče mesece upošteva njegova osnovna plača, povečana za dodatek za delovno dobo, ki bi jo zavarovanec prejel, če bi delal.

(5) Osnova za odmero denarnega nadomestila samozaposlenih in tistih, ki so bili v obvezno zavarovanje vključeni prostovoljno, je povprečna osnova, od katere so bili v obdobju iz prvega odstavka tega člena - oziroma pri prostovoljnih zavarovancih v obdobju enajstih mesecev pred mesecem nastanka brezposelnosti - plačani prispevki.

62. člen

(višina denarnega nadomestila)

(1) Denarno nadomestilo se prve tri mesece izplačuje v višini 80 odstotkov od osnove. Nadaljnje mesece se denarno nadomestilo izplačuje v višini 60 odstotkov od osnove.

(2) Najnižji znesek denarnega nadomestila ne sme biti nižji od 350 eurov.

(3) Najvišji znesek denarnega nadomestila ne sme biti višji od trikratnika najnižjega zneska.

(4) Če je bil zavarovanec v zadnjih devetih mesecih več kot polovico časa zaposlen s krajšim delovnim časom od polnega, ki v povprečju ni presegel 15 ur na teden, ali je opravljal delo v tem obsegu na drugi pravni podlagi, se višina denarnega nadomestila odmeri sorazmerno času trajanja zaposlitve na mesec brez upoštevanja določbe drugega odstavka tega člena o najnižjem denarnem nadomestilu.

(5) Zavarovancu pripada nadomestilo za tiste dneve, ki se ob upoštevanju 40-urnega delovnega časa kot polnega delovnega časa in petdnevnega delovnega tedna štejejo kot delovni dnevi, in za dela proste dneve, določene z zakonom.

(6) Denarno nadomestilo, odmerjeno po določbah tega člena, se usklajuje v skladu z zakonom, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji.

63. člen

(razlogi za odklonitev pravice)

(1) Pravice do denarnega nadomestila za primer brezposelnosti ne more uveljaviti zavarovanec, ki je postal brezposeln po svoji krivdi ali volji.

(2) Med razloge iz prvega odstavka tega člena se šteje prenehanje pogodbe o zaposlitvi:

- na podlagi pisnega sporazuma;

- zaradi redne odpovedi, ki jo je podal delavec, razen v primeru, ko zakon, ki ureja delovna razmerja, določa, da ima delavec kljub redni odpovedi enake pravice, kot če pogodbo o zaposlitvi odpove delodajalec iz poslovnih razlogov;

- zaradi delodajalčeve redne odpovedi, podane delavcu iz krivdnega razloga;

- zaradi delodajalčeve redne odpovedi, ker delavec ni sprejel predloga delodajalca za sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za ustrezno delo in za nedoločen čas;

- zaradi delodajalčeve izredne odpovedi, razen izredne odpovedi zaradi neuspešno opravljenega poskusnega dela;

- zaradi izredne odpovedi s strani delodajalca prenosnika, ker je delavec odklonil prehod in dejansko opravljanje dela pri delodajalcu prevzemniku;

- zaradi delodajalčeve redne odpovedi iz razlogov, ki jih kot neutemeljene odpovedne razloge izrecno določa zakon, ki ureja delovna razmerja, delavec pa za zavarovanje svojih pravic ni zahteval arbitražne odločitve ali sodnega varstva;

- zaradi delodajalčeve redne odpovedi v nasprotju z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja, ki določajo posebno varstva delavca pred odpovedjo, delavec pa za zavarovanje svojih pravic ni zahteval arbitražne odločitve ali sodnega varstva;

- če starejšemu delavcu, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja delovna razmerja, ni zagotovljena pravica do denarnega nadomestila iz zavarovanja za primer brezposelnosti do izpolnitve minimalnih pogojev za starostno upokožitev, pa je dal pisno soglasje k odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga;

- zaradi prenehanja funkcije ali imenovanja nosilca javne ali druge funkcije v organih zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti v Republiki Sloveniji ali v organih lokalne samouprave, pa delavec ni uveljavljal pravice do vrnitve na delo skladno s predpisi, ki to omogočajo.

(3) Ne glede na določbe prve in druge alineje prejšnjega odstavka lahko pravico do denarnega nadomestila za primer brezposelnosti uveljavi:

- zavarovanec, ki redno odpove pogodbo o zaposlitvi ali se sporazume o prenehanju pogodbe o zaposlitvi zaradi preselitve in zaposlitve njegovega zakonca ali osebe, s katero najmanj eno leto živi v

zunajzakonski skupnosti, v drugem kraju, ki je od kraja prebivanja zavarovanca oddaljen več kot uro in pol vožnje v eno smer z javnim prevoznim sredstvom;

- zavarovanec, ki redno odpove pogodbo o zaposlitvi, ker so se mu pri spremembi delodajalca po zakonu, ki ureja delovna razmerja, iz objektivnih razlogov poslabšale pravice iz pogodbe o zaposlitvi;

- eden od staršev, ki redno odpove ali se sporazume o prenehanju pogodbe o zaposlitvi zaradi nege in varstva štirih ali več otrok, ki je uveljavil pravico do plačila prispevkov za socialna zavarovanja po predpisih, ki urejajo starševsko varstvo, ko mu ta pravica preneha;

- zavarovanec, ki redno odpove pogodbo o zaposlitvi, ker mu delodajalec več kot šest mesecev v zadnjih dvanajstih mesecih ni plačeval prispevkov za socialno varnost.

(4) Zavarovanci, ki niso bili zavarovani na podlagi delovnega razmerja, ne morejo uveljaviti pravice do denarnega nadomestila, če odjava iz vseh socialnih zavarovanj ni bila posledica objektivnih razlogov. Med objektivne razloge za odjavo iz zavarovanja se štejejo zlasti dalj časa trajajoča bolezen zavarovanca, insolventnost, stečaj, elementarna nesreča, večja materialna škoda na premoženju zavarovanca, izguba poslovnega prostora ali izguba poslovnega partnerja, na katerega je bilo v pretežni meri vezano poslovanje in drugi primerljivi objektivni razlogi.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek zavarovanci, ki so bili prostovoljno vključeni v obvezno zavarovanje za primer brezposelnosti, ne morejo pridobiti pravice do denarnega nadomestila, če odjava iz vseh socialnih zavarovanj ni bila posledica prenehanja pravnega razmerja, ki je bilo podlaga za zavarovanje, temveč posledica prostovoljnega izstopa.

64. člen

(mirovanje pravice do denarnega nadomestila)

(1) Pravica do denarnega nadomestila in pravica do plačila prispevkov do upokojitve zavarovancu mirujeta, če:

- obvezno ali prostovoljno služi vojaški rok, opravlja nadomestno civilno službo oziroma usposabljanje za opravljanje nalog v rezervni sestavi policije, je vpoklican kot pogodbeni pripadnik rezervne sestave Slovenske vojske k opravljanju vojaške službe v miru ali je pozvan ali napoten na opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči pogodbenega pripadnika Civilne zaščite;

- je v priporu ali na prestajanju zaporne kazni ali vzgojnega, varstvenega ukrepa ali varnostnega ukrepa, zaradi katerega do šest mesecev ne more biti na razpolago zavodu;

- prejema starševsko nadomestilo ali starševski dodatek po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke;

- je nezmožen za delo iz zdravstvenih razlogov za čas, ko prejema nadomestilo v breme sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja;

- je vključen v program javnih del;

- se vključi v poklicno rehabilitacijo po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

- ne prebiva v Republiki Sloveniji, razen če mednarodni akt določa drugače;

- opravlja naloge družinskega pomočnika za obdobje, krajše od devet mesecev, če prenehanje opravljanja teh nalog ni nastalo iz razlogov, ki se po zakonu, ki ureja socialno varstvo, obravnavajo enako kot krivdni razlog za odpoved pogodbe o zaposlitvi.

(2) Čas mirovanja se ne všteva v čas trajanja pravice, ki pripada zavarovancu po določbah tega zakona.

65. člen

(prenehanje pravice do denarnega nadomestila)

(1) Zavarovancu preneha pravica do denarnega nadomestila:

- z dnem, ko sklene pogodbo o zaposlitvi, razen v primeru iz 66. člena tega zakona;

- z dnem, ko začne opravljati delo na podlagi drugega pravnega razmerja, ki je podlaga za vključitev v obvezno zavarovanje za primer brezposelnosti;

- z dnem, ko se vpiše v register kot samozaposlena oseba;

- z dnem, ko vpiše v register gospodarsko družbo ali zavod in kot edini družbenik prevzame njeno vodenje, ali z dnem, ko se v njej zaposli;

- z dnem, ko dopolni 65 let starosti oziroma ko pridobi status upokojenca;

- z dnem pravnomočnosti odločbe, s katero je ugotovljena njegova popolna nezmožnost za delo po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;

- ko je posredoval nepopolne ali neresnične podatke o dejstvih, od katerih so odvisni pridobitev, odmera ali izplačevanje denarnega nadomestila;

- ko preteče šest mesecev pripora in ta še ni odpravljen oziroma z dnem, ko nastopi prestajanje zaporne kazni, daljše od šestih mesecev;

- s prvim dnem v mesecu, v katerem je opustil obveznost sprotnega obveščanja zavoda o podlagi za izplačilo dodatnega dohodka, opravljenem delu, dogovorjenem plačilu in roku plačila za opravljeno delo;

- z dnem nastanka razloga iz tretje, četrte in desete alineje prvega odstavka 129. člena tega zakona oziroma z dnem ugotovitve organa prve stopnje, da obstaja razlog iz pete, osme in devete alineje prvega odstavka 129. člena tega zakona;

- z dnem, ko se sam odjavi iz evidence brezposelnih oseb.

(2) O predčasnem prenehanju pravice do denarnega nadomestila zavod odloči po uradni dolžnosti.

(3) Poleg primerov, določenih v zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, se odpravi odločba o priznanju pravice do denarnega nadomestila tudi v primeru, ko je po njeni izdaji s pravnomočno sodbo, sodno poravnavo ali v postopku mediacije ugotovljeno, da je zavarovancu nezakonito prenehalo delovno razmerje in ga je delodajalec dolžan pozvati nazaj na delo oziroma je delovno razmerje vzpostavljeno do datuma, ki ga določi sodišče, kadar po določbah zakona, ki ureja delovna razmerja, samo odloči o prenehanju pogodbe o zaposlitvi.

(4) Določba prejšnjega odstavka o odpravi odločbe o priznanju pravice do denarnega nadomestila velja tudi v primeru, ko zavarovanec v delovnem sporu, v katerem zahteva varstvo svojih pravic skladno s sedmo in osmo alinejo drugega odstavka 63. člena tega zakona, umakne tožbo ali sklene sodno poravnavo oziroma sporazum, ki ne obsegata ugotovitve glede zakonitosti odpovedi pogodbe o zaposlitvi.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se odločba o priznanju denarnega nadomestila ne odpravi, če je zavarovanec v delovnem sporu uspel zoper delodajalca, ki je v postopku likvidacije ali stečaja po zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti, ali če tudi po enem letu od uvedbe postopka za prisilno izvršitev sodbe, ta še ni izvršena.

66. člen

(ohranitev pravice kljub zaposlitvi)

(1) Zavarovanec, ki išče zaposlitev s polnim delovnim časom in sklene pogodbo o zaposlitvi s krajšim delovnim časom od polnega, obdrži za razliko do polnega delovnega časa pravico do izplačevanja sorazmernega dela denarnega nadomestila oziroma do sorazmernega dela plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do izpolnitve pogojev za upokožitev.

(2) Če je zaposlitev iz prejšnjega odstavka trajala vsaj devet mesecev, ima zavarovanec, ki mu je med zaposlitvijo denarno nadomestilo prenehalo, ker ga je v celoti izkoristil, pravico, da po prenehanju zaposlitve znova uveljavlja denarno nadomestilo na podlagi zavarovalne dobe, dosežene v tem času.

(3) Če upravičenec do plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do izpolnitve pogojev za upokojitev uveljavi pravico iz prejšnjega odstavka, mu z dnem uveljavitve denarnega nadomestila pravica do plačila prispevkov preneha. Če tak zavarovanec do izteka denarnega nadomestila ne izpolni pogojev za upokojitev, lahko skladno z določbami tega zakona uveljavi preostali del še neizkoriščene pravice plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do upokojitve.

(4) Pravicam, določenim s tem členom, se zavarovanec lahko odpove. Odpoved mora biti pisna, preklic odpovedi je možen do izdaje odločbe o priznanju nove pravice.

67. člen

(znižanje denarnega nadomestila zaradi pridobivanja dohodkov iz dela)

(1) Denarno nadomestilo se zniža zavarovancu, ki v času upravičenosti do denarnega nadomestila med brezposelnostjo opravi delo, za katero prejme ali je upravičen prejeti dohodek iz dela, ki po plačilu davkov in obveznih prispevkov mesečno presega 200 eurov.

(2) Kot dohodek iz dela se šteje vsak dohodek iz katerega koli pogodbenega razmerja, na podlagi katerega zavarovanec opravi fizično ali intelektualno delo, vključno z opravljanjem storitev in ustvarjanjem ali izvedbo avtorskega dela. Kot dohodek iz dela se šteje tudi dohodek za opravljeno delo oziroma storitev prokurista ali za vodenje in nadzor poslovnega subjekta, ki je pravna oseba.

(3) Denarno nadomestilo se zavarovancu zniža za 50 odstotkov dohodka iz dela, ki presega znesek iz prvega odstavka tega člena. Če zavarovanec preživlja mladoletne otroke, se denarno nadomestilo za vsakega otroka poveča za deset odstotkov polnega zneska denarnega nadomestila, ki bi mu pripadalo, če ne bi ustvaril dohodka iz dela, vendar največ do polnega zneska denarnega nadomestila.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se znižanje ne izvede, če bi bilo denarno nadomestilo treba znižati za manj kot 20 eurov.

(5) Če že ob prijavi in uveljavitvi zahtevka za denarno nadomestilo obstaja podlaga za izplačilo dohodka iz dela, je zavarovanec o njej dolžan obvestiti zavod ob prijavi, sicer pa v roku treh dni po nastanku. O opravljenem delu, dogovorjenem plačilu in roku plačila za opravljeno delo je zavarovanec dolžan sproti obveščati zavod. Denarno nadomestilo se zavarovancu zniža v mesecu, v katerem je prejel plačilo za delo, oziroma v naslednjem mesecu po prejemu plačila, če obvestila o prejemu plačila ni več mogoče upoštevati pri obračunu denarnega nadomestila za tekoči mesec.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se pri zadnjem obroku denarnega nadomestila, do katerega je upravičen zavarovanec, znižanje opravi že na podlagi dogovorjenega plačila za opravljeno delo.

(7) Zavod plačuje zavarovancu, ki je pridobil dohodke iz dela, prispevek za zavarovanje za primer brezposelnosti od osnove pred zmanjšanjem denarnega nadomestila.

(8) Zavarovancu, ki ne ravna v skladu z določbami tega člena, preneha pravica do denarnega nadomestila in mora vrniti neupravičeno prejete zneske denarnega nadomestila.

68. člen

(pravica do plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje)

Zavarovanec, ki je državljan Republike Slovenije, države članice EU, EGP ali Švicarske konfederacije, in zavarovanec, ki je tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje, in mu po izteku denarnega nadomestila do izpolnitve minimalnih pogojev za starostno upokojitev manjka največ eno leto ter je brezposelna oseba, je upravičenec do plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

69. člen

(načelo izkoriščenosti zavarovalne dobe)

(1) V zavarovalno dobo za odmero pravice do denarnega nadomestila se pri ponovnem uveljavljanju pravice ne všteta zavarovalna doba, od katere je bila zavarovancu pravica do denarnega

nadomestila že odmerjena, in zavarovalna doba, dosežena na podlagi prejemanja denarnega nadomestila.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja za zavarovance, ki so ob ponovnem uveljavljanju pravice starejši od 55 let in imajo več kot 30 let zavarovalne dobe.

70. člen

(preostali del neizkoriščene pravice)

(1) Zavarovanec, ki zaradi mirovanja ali prenehanja ni v celoti izkoristil pravice do denarnega nadomestila, ima po prenehanju razlogov za mirovanje ali v primeru ponovne brezposelnosti pravico uveljavljati preostali, še neizkoriščeni del denarnega nadomestila.

(2) Pravica do preostalega dela denarnega nadomestila se prizna v že določeni višini, usklajeni po določbi 62. člena tega zakona in se izplačuje enako kot denarno nadomestilo.

(3) Določba prvega odstavka tega člena ne velja v primerih, ko je zavarovancu pravica prenehala iz razlogov, določenih v sedmi, deseti in enajsti alineji prvega odstavka 65. člena tega zakona.

71. člen

(neizkoriščena in nova pravica)

(1) Zavarovanec, ki je po prenehanju pravice do denarnega nadomestila ali v času njenega mirovanja dosegel zavarovalno dobo v trajanju devetih mesecev ali več, ki za odmero pravice še ni bila upoštevana, in izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena, najprej izkoristi preostali del še neizkoriščene pravice, nato pa novo pravico, odmerjeno od zavarovalne dobe po 69. členu tega zakona.

(2) Če želi zavarovanec takoj uveljaviti pravico, odmerjeno od še neupoštevane zavarovalne dobe, se lahko odpove pravici do preostalega dela denarnega nadomestila. Odpoved mora biti pisna. Preklic odpovedi je možen le do izdaje odločbe o priznanju nove pravice do denarnega nadomestila.

(3) Določbe tega člena ne veljajo za zavarovanca iz drugega odstavka 69. člena tega zakona, kateremu se pravica do denarnega nadomestila po vsakokratni ponovni zaposlitvi v trajanju vsaj devetih mesecev v zadnjih 24 mesecih odmerja od celotne dosežene zavarovalne dobe.

IV. poglavje IZVAJALCI UKREPOV

72. člen

(izvajalci ukrepov)

Ukrepe iz 15. člena tega zakona lahko izvajajo naslednji izvajalci:

- Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje;

- domači ali tuji pravni subjekti s sedežem v Republiki Sloveniji, ki pridobijo koncesijo po določbah tega zakona;

- Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije (v nadaljnjem besedilu: izvajalci ukrepov).

1. Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje

73. člen

(organiziranost zavoda)

(1) Zavod je javni zavod, ki je organiziran enotno za območje Republike Slovenije.

(2) Zaradi dostopnosti storitev in zagotavljanja pravic po tem zakonu izvaja zavod svojo dejavnost na sedežu in po organizacijskih enotah v skladu z njihovo teritorialno organiziranostjo in na način, določen s statutom zavoda.

(3) Centralna služba, ki deluje na sedežu zavoda, koordinira delo organizacijskih enot in skrbi za enotno izvajanje storitev in drugih dejavnosti zavoda na podlagi predpisov o urejanju trga dela in v skladu s pogodbo z ministrstvom, pristojnim za delo.

(4) Nadzor, ki po tem zakonu spada v pristojnost zavoda, izvaja posebna notranja organizacijska enota zavoda.

74. člen

(dejavnosti in naloge zavoda)

(1) Zavod izvaja ukrepa iz prve in druge alineje prvega odstavka 15. člena tega zakona kot javno službo, ukrepa iz tretje in četrte alineje prvega odstavka 15. člena pa kot javno pooblastilo.

(2) Zavod vodi evidence, predpisane s tem zakonom, kot javno pooblastilo. Na podlagi podatkov iz teh evidenc in podatkov iz prejetih prijav prostih delovnih mest oziroma vrste del vzdržuje informacijski sistem za spremljanje gibanj na trgu dela, za statistične in raziskovalne namene ter zagotavlja javno informiranje.

(3) Pri izvajanju storitev in ukrepov APZ zavod sodeluje s centri za socialno delo.

75. člen

(organi zavoda)

Zavod ima naslednje organe:

- svet zavoda;

- strokovni svet;

- direktorja.

76. člen

(svet zavoda)

(1) Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavlja 13 članov, od katerih:

- šest članov imenuje Vlada Republike Slovenije, in sicer tri iz ministrstva, pristojnega za delo, enega iz ministrstva, pristojnega za finance, enega iz ministrstva, pristojnega za šolstvo, ter enega iz ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo;

- tri člane imenujejo delodajalska združenja na ravni države;

- tri člane imenujejo sindikati, reprezentativni za območje države;

- enega člana izvolijo delavci zavoda.

(2) Mandat članov sveta zavoda traja štiri leta.

(3) Svet zavoda izvoli predsednika in podpredsednika sveta za dve leti tako, da se pri tem izmenjavajo predstavniki skupin iz prvih treh alinej prvega odstavka tega člena.

(4) Svet zavoda začne delovati, ko je imenovanih vsaj sedem njegovih članov.

77. člen

(pristojnosti sveta)

(1) Svet zavoda zlasti:

- predlaga elemente za sprejem razvojne politike trga dela;
- predlaga obseg in način izvajanja ukrepov na trgu dela, zlasti tistih, ki so namenjeni brezposelnim osebam;
- spremlja delo zavoda in sprejema odločitve v zvezi s tem;
- sprejema statut zavoda po predhodnem soglasju Vlade Republike Slovenije;
- na predlog direktorja zavoda in po predhodnem soglasju ministra, pristojnega za delo, sprejema akt o sistemizaciji delovnih mest;
- sprejema poslovni načrt in poslovno poročilo ter zaključni račun zavoda;
- ima druge pristojnosti, določene v statutu zavoda.

(2) Način imenovanja oziroma izvolitve članov sveta in način njegovega dela se določita s statutom zavoda.

(3) Član sveta zavoda je lahko razrešen pred iztekom mandata na lastno željo ali z odpoklicem.

78. člen

(zadržanje izvršitve)

Član sveta zavoda, ki je predstavnik ustanovitelja iz ministrstva, pristojnega za delo, ima pravico veta na odločitve sveta zavoda, za katero oceni, da ni zakonita ali ni skladna s sprejeto politiko trga dela, in o tem pisno obvesti ministra, pristojnega za delo, ki odloči o izvršitvi odločitve.

79. člen

(strokovni svet)

(1) Strokovni svet je strokovni kolegijski organ zavoda, katerega sestavo in način oblikovanja določa statut.

(2) Strokovni svet:

- obravnava in sprejema doktrino dela z brezposelnimi osebami in delodajalci;
- obravnava druga vprašanja s področja strokovnega dela zavoda;
- daje svetu zavoda in direktorju mnenja in predloge glede organizacije dela in pogojev za razvoj dejavnosti;
- obravnava interdisciplinarna vprašanja, pomembna za razvoj trga dela;
- na pobudo sveta zavoda ali direktorja obravnava druga vprašanja s področja trga dela;
- opravlja druge naloge, določene s statutom.

80. člen

(direktor zavoda)

(1) Poslovodni organ zavoda je direktor, ki mora imeti VII. raven izobrazbe in petnajst let delovnih izkušenj, od tega najmanj pet let na vodilnih ali vodstvenih delovnih mestih.

(2) Direktor organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, zavod predstavlja in zastopa in je odgovoren za zakonitost njegovega poslovanja.

(3) Direktorja zavoda na predlog ministra, pristojnega za delo, imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije. Direktor je imenovan za pet let.

(4) Naloge in pristojnosti direktorja in dodatni pogoji za njegovo imenovanje se določijo v statutu zavoda.

81. člen

(uslužbenci zavoda)

(1) Storitve vseživljenjske karijerne orientacije in posredovanja zaposlitve iz tega zakona izvajajo javni uslužbenci zavoda z doseženo VII. ravno izobrazbe, ki so opravili strokovni izpit.

(2) Program strokovnega izpita in način njegovega opravljanja na predlog strokovnega sveta zavoda s splošnim aktom uredi zavod.

(3) Pri izvajanju storitev iz prvega odstavka tega člena so javni uslužbenci dolžni ravnati po doktrini dela z brezposelnimi osebami in delodajalci.

82. člen

(pripravništvo)

(1) Kdor prvič začne opravljati delo po končanem izobraževanju na VII. ravni z namenom, da se usposobi za samostojno opravljanje dela iz prvega odstavka prejšnjega člena, se zaposli kot pripravnik. Pripravnik sklene pogodbo o zaposlitvi za čas trajanja pripravništva, lahko pa se sprejme tudi kot volonterski pripravnik.

(2) Pripravništvo traja osem mesecev.

(3) Po opravljenem strokovnem izpitu lahko zavod s pripravnikom sklene pogodbo o zaposlitvi za določen ali nedoločen čas brez objave.

(4) Za ureditev ostalih pravic in obveznosti pripravnika se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja.

83. člen

(statut zavoda)

(1) S statutom zavoda se natančneje urejajo organizacija zavoda, organi, njihove pristojnosti in način odločanja ter druga vprašanja, pomembna za delo in poslovanje zavoda.

(2) Statut sprejme svet zavoda po predhodnem soglasju Vlade Republike Slovenije in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

84. člen

(poročanje)

(1) Zavod o svojem delu in porabi sredstev kvartalno poroča ministrstvu, pristojnemu za delo. Poročilo vsebuje vsaj naslednje podatke:

- obdobje poročanja;
- opis izvedenih aktivnosti;
- primerjavo planiranih in izvedenih aktivnosti;
- primerjavo finančne realizacije glede na plan;
- opis vzrokov odstopanj;
- ukrepe za odpravo odstopanj;
- oceno doseženih rezultatov;
- oceno učinkovitosti doseganja planiranih ciljev.

(2) Oblika in podrobnejša vsebina poročil se določita s pogodbo iz 139. člena tega zakona.

2. Koncesionarji

85. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Domači ali tuji pravni subjekt s sedežem v Republiki Sloveniji lahko pridobi koncesijo za opravljanje storitev iz 16. člena tega zakona.

(2) Koncesijo iz prejšnjega odstavka lahko pridobi domači ali tuji pravni subjekt s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima za opravljanje dejavnosti ustrezne kadre, poslovne prostore in opremo ter izpolnjuje druge pogoje, ki jih podrobneje predpiše minister, pristojen za delo.

(3) Zaposleni pri koncesionarju, ki izvajajo storitve iz 16. člena tega zakona, morajo izpolnjevati enake pogoje kot uslužbenci zavoda, ki izvajajo te storitve.

86. člen

(podelitev koncesije)

(1) Koncesijo iz prejšnjega člena podeli ministrstvo, pristojno za delo, ki izvaja vse pravice in obveznosti koncedenta v imenu države.

(2) Koncesija se podeli na podlagi javnega razpisa za določen čas največ tri leta, pri čemer se lahko njeno trajanje podaljša največ še za čas, za katerega je bila sklenjena koncesijska pogodba, in sicer pod pogoji, določenimi v podzakonskem aktu iz 101. člena tega zakona in v koncesijski pogodbi. Koncesija se ne more podaljšati, če koncesionar v času opravljanju koncesijske dejavnosti ni spoštoval predpisov s področja delovnega prava in socialne varnosti.

87. člen

(koncesijski akt)

(1) Ministrstvo, pristojno za delo, s koncesijskim aktom določi vrsto in obseg storitev, za katere se objavi javni razpis za podelitev koncesije.

(2) V koncesijskem aktu mora biti določeno za posamezno vrsto storitev, ki so predmet koncesije:

- krajevno območje izvajanja storitev;

- število koncesij, ki se bodo na posameznem javnem razpisu podelile za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev;

- obseg koncesij, ki se bodo na posameznem javnem razpisu podelile za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev.

88. člen

(javni razpis)

(1) Besedilo objave javnega razpisa mora vsebovati:

- navedbo, da se koncesija podeljuje v skladu s tem zakonom in podzakonskim aktom iz 101. člena tega zakona;

- storitve, ki so predmet koncesije;

- predviden začetek izvajanja storitve in čas trajanja koncesije;

- krajevno območje, za katero se razpisuje koncesija za izvajanje določene storitve;

- navedbo števila oziroma obsega koncesij, ki se podelijo na javnem razpisu za posamezno krajevno območje;

- uporabnike storitev, za katere se razpisuje koncesija;

- navedbo, da se delovna razmerja zaposlenih pri koncesionarju, ki izvajajo javno službo, ureja v skladu s kolektivnimi pogodbami, zakoni in drugimi akti, ki veljajo za zaposlene v zavodu;

- vrste dokazil o izpolnjevanju predpisanih pogojev in o sposobnosti za izvajanje storitev, ki so predmet koncesije;

- rok za prijavo na javni razpis;

- kriterije in merila za izbiro med ponudbami;

- organ, ki bo odločil o podelitvi koncesije, in organ, ki je pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe;

- odgovorno osebo za dajanje informacij v času objave javnega razpisa;

- druge podatke, pomembne za odločitev o izbiri koncesionarja in za izvajanje storitev.

(2) Ministrstvo, pristojno za delo, mora v času objave javnega razpisa omogočiti ponudnikom vpogled v razpisno dokumentacijo in jim na zahtevo predati razpisno dokumentacijo.

(3) V razpisni dokumentaciji morajo biti navedeni vsi podatki, ki bodo omogočili ponudniku izdelati popolno vlogo.

89. člen

(komisija za koncesije)

(1) Za pripravo javnega razpisa, pregled in presojo prispelih ponudb imenuje ministrstvo, pristojno za delo, najmanj tričlansko komisijo (v nadaljnjem besedilu: komisija za koncesije).

(2) Vsaj en član komisije za koncesije mora biti zaposlen pri ministrstvu, pristojnem za delo.

90. člen

(pravice ponudnika)

(1) Ponudnik lahko vlogo dopolnjuje oziroma spreminja do poteka razpisnega roka.

(2) Ponudnik do poteka razpisnega roka nima pravice vpogledati v vloge drugih ponudnikov na istem razpisu.

(3) Ponudba, ki je prispela k ministrstvu, pristojnemu za delo, po poteku razpisnega roka, je prepozna.

(4) Do poteka razpisnega roka lahko ponudnik sodeluje v postopku le s tem, da na način, določen v razpisu in razpisni dokumentaciji, predloži ponudbo.

91. člen

(pregled ponudb)

(1) Komisija za koncesije odpre prispele ponudbe v roku 30 dni po poteku roka za prijavo na javni razpis.

(2) Odpiranju ponudb sme prisostvovati vsak ponudnik na javnem razpisu.

(3) Za vsako ponudbo komisija za koncesije ugotovi, ali je pravočasna, ali jo je podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje, ali je ponudba podana za krajevno območje izvajanja določene vrste storitve, določeno v razpisu, in ali je popolna glede na besedilo javnega razpisa.

(4) Ponudbo, ki ni pravočasna ali ni popolna ali ni podana za krajevno območje izvajanja določene vrste storitve, določeno v razpisu, ali je ni podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje, s sklepom zavrže ministrstvo, pristojno za delo.

(5) Komisija za koncesije najkasneje v roku 60 dni po zaključku javnega razpisa opravi pregled in presojo popolnih ponudb po kriterijih in merilih, objavljenih v javnem razpisu, ter na tej podlagi pripravi predlog podelitve koncesij.

92. člen

(odločba o podelitvi koncesije)

(1) Ministrstvo, pristojno za delo, o vseh ponudbah za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev izda eno odločbo o podelitvi koncesije, s katero podeli koncesijo najugodnejšemu ponudniku ali ponudnikom in določi čas trajanja koncesije v skladu z razpisom, ter hkrati zavrne neuspešne ponudbe. V postopku izdaje odločbe iz tega odstavka imajo položaj stranke le tisti ponudniki, ki so predložili ponudbo za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev.

(2) V odločbi iz prejšnjega odstavka se določi rok po njeni vročitvi, v katerem mora izbrani ponudnik skleniti koncesijsko pogodbo.

(3) Ministrstvo, pristojno za delo, lahko rok iz prejšnjega odstavka na zahtevo koncesionarja s posebno odločbo podaljša iz objektivnih razlogov, na katere koncesionar ni mogel vplivati.

(4) Če koncesionar v podaljšanem roku iz prejšnjega odstavka ne predloži dokazil o izpolnjevanju vseh pogojev za izvajanje storitev, ministrstvo, pristojno za delo, z odločbo odvzame koncesijo.

93. člen

(pravno varstvo)

(1) Zoper odločbo o podelitvi koncesije ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(2) Stranke v upravnem sporu so lahko le ponudniki, ki so bili stranke v postopku izdaje odločbe o podelitvi koncesije.

94. člen

(ničnost koncesijske pogodbe)

(1) Koncesijska pogodba je nična v primerih po splošnih pravilih obligacijskega prava, poleg tega pa tudi:

- če je bila odločba o podelitvi koncesije pravnomočno odpravljena in je bil v postopku izbire za isto koncesijo izbran drug koncesionar ali

- če ni sklenjena v pisni obliki, kar velja tudi za njene spremembe in dopolnitve.

(2) Ničnost iz prejšnjega odstavka po uradni dolžnosti ugotovi ministrstvo, pristojno za delo.

95. člen

(pogodba o koncesiji)

S pogodbo o koncesiji koncedent in koncesionar uredita medsebojno koncesijsko razmerje in pogoje, pod katerimi mora koncesionar opravljati javno službo, zlasti pa:

- vrsto in obseg storitve, ki je predmet koncesije;

- začetek izvajanja koncesije;

- čas, za katerega se sklene koncesijska pogodba;

- sredstva, ki jih koncesionarju za opravljanje storitev, ki so predmet koncesije, zagotavlja koncedent, in način financiranja;

- dolžnost in način poročanja koncesionarja koncedentu;

- obveznosti koncesionarja do uporabnikov;

- pogodbene sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije;

- način finančnega poslovanja koncesionarja, ki opravlja tudi drugo ali druge dejavnosti;

- način finančnega, strokovnega in upravnega nadzora s strani koncedenta;

- način spreminjanja koncesijske pogodbe oziroma koncesijskega razmerja;

- prenehanje koncesijske pogodbe in njeno morebitno podaljšanje;

- obveznosti koncesionarja ob predčasnem prenehanju pogodbe;

- druge določbe, ki so pomembne za določitev in izvajanje storitve, ki je predmet koncesije.

96. člen

(poročanje)

(1) Koncesionar o svojem delu in porabi sredstev kvartalno poroča ministrstvu, pristojnemu za delo. Poročilo vsebuje zlasti:

- obdobje poročanja;
- opis aktivnosti;
- primerjavo finančne realizacije glede na plan;
- opis vzrokov odstopanj;
- ukrepe za odpravo odstopanj;
- oceno doseženih rezultatov;
- oceno učinkovitosti doseganja planiranih ciljev.

(2) Oblika in podrobnejša vsebina poročil se določita v koncesijski pogodbi.

97. člen

(register o podeljenih koncesijah)

(1) Ministrstvo, pristojno za delo, vodi register o podeljenih koncesijah, ki vsebuje naslednje podatke:

- zaporedno številko izdane odločbe o podelitvi koncesije;
- ime in sedež koncesionarja, ime odgovorne osebe in pravni status koncesionarja;

- krajevno območje, obseg in vrsto storitev, za katere je bila podeljena koncesija;

- datum začetka izvajanja koncesije;

- rok trajanja koncesije.

(2) Podatki, vpisani v register, so javni.

98. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

(1) Če ta zakon ne določa drugače, se za prenehanje koncesijske pogodbe smiselno uporabljajo pravila obligacijskega prava.

(2) Koncesionar ne sme odpovedati koncesijske pogodbe zaradi kršitev koncedenta, razen če koncedent ne izpolnjuje svojih obveznosti iz koncesijske pogodbe tako, da to koncesionarju onemogoča izvajanje koncesijske pogodbe.

(3) Koncesijsko razmerje preneha zaradi prenehanja koncesionarja, razen če koncedent koncesijo prenese na koncesionarjevega pravnega naslednika.

(4) Koncesijsko razmerje preneha po zakonu z dnem, ko po zakonu nastanejo pravne posledice začetka stečajnega postopka, uvedenega zoper koncesionarja.

99. člen

(prenos koncesije na pravnega naslednika)

(1) V primeru prenehanja koncesionarja koncedent prenese koncesijo na koncesionarjevega pravnega naslednika tako, da novemu koncesionarju izda odločbo o podelitvi koncesije in razveljavi prejšnjo odločbo. Zoper odločbo ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(2) Koncesija se prenese pod enakimi pogoji, kot je bila podeljena prvotnemu koncesionarju, in za preostali čas trajanja koncesije.

(3) Novi koncesionar sklene po dokončnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena novo koncesijsko pogodbo s koncedentom.

100. člen

(odvzem koncesije)

(1) Ministrstvo, pristojno za delo, z odločbo odvzame koncesijo:

- če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije, ne podpiše koncesijske pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu s tem zakonom;

- če koncesionar ne opravlja javne službe v skladu s predpisi ter odločbo oziroma pogodbo o koncesiji;

- če koncesionar ne spoštuje predpisov s področja delovnega prava in socialne varnosti;

- če koncesionar ne ravna v skladu z odločbami, izdanimi v okviru nadzora nad izvajanjem koncesije;

- če koncesionar eno leto ne opravlja koncesijske dejavnosti;

- če je zaradi zmanjšanja potreb po izvajanju storitev, ki so predmet koncesije, treba na določenem krajevnem območju zmanjšati obseg izvajanja javne službe, ki je predmet koncesije, pa se

koncesionar in koncedent ne sporazumeta o ustrezni spremembi koncesijske pogodbe ali njeni sporazumni razvezi.

(2) Ministrstvo, pristojno za delo, pisno opozori koncesionarja na razlog za odvzem koncesije, mu določi primeren rok za odpravo kršitev, slabega finančnega stanja ali za sporazumno spremembo oziroma razvezo pogodbe in ga opozori, da bo v nasprotnem primeru uvedel postopek odvzema koncesije.

(3) Če v določenem roku koncesionar ne odpravi kršitev, slabega finančnega stanja ali v tem roku ne pride do sporazumne spremembe oziroma razveze pogodbe, ministrstvo, pristojno za delo, po uradni dolžnosti izda odločbo, s katero odvzame koncesijo.

(4) Zoper odločbo o odvzemu koncesije ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

101. člen

(podrobnejša ureditev)

Minister, pristojen za delo, podrobneje uredi način podelitve koncesije in druga vprašanja koncesijskega razmerja, zlasti pa:

- trajanje koncesije za posamezno vrsto storitev, ki je predmet koncesije;
- pogoje in omejitve za podaljšanje koncesije;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar, in dokazila o njihovem izpolnjevanju;
- način plačevanja koncesionarja za storitve, ki jih opravlja na podlagi koncesije;
- način dela komisije za koncesije;

- način sklenitve koncesijske pogodbe in njeno podrobnejšo vsebino;
- način finančnega in drugega poročanja koncesionarja koncedentu;
- druga vprašanja izvajanja določb tega zakona o koncesiji na področju zaposlovanja.

3. Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije

102. člen

(namen delovanja in dejavnost)

(1) Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije (v nadaljnjem besedilu: sklad) kot izvajalec ukrepov po tem zakonu izvaja v okviru storitev 16. člena tega zakona vseživljenjsko karierno orientacijo, v okviru ukrepov APZ iz 29. člena tega zakona pa nadomeščanje na delovnem mestu in delitev delovnega mesta ter usposabljanje in izobraževanje.

(2) Sklad izvaja storitev vseživljenjske karierne orientacije in ukrep APZ usposabljanje in izobraževanje predvsem za zaposlene osebe.

(3) Sklad izvaja aktivnosti iz prejšnjega odstavka v skladu s pogodbo iz 139. člena tega zakona.

V. poglavje FUNDACIJE ZA IZBOLJŠANJE ZAPOSLOVNIH MOŽNOSTI

103. člen

(namen ustanovitve, ustanovitelji in udeleženci)

(1) Za opravljanje dejavnosti z namenom izboljšanja zaposlitvenih možnosti udeležencev fundacije ter usklajevanja ponudbe in povpraševanja na lokalnem ali regionalnem trgu dela oziroma za posamezne dejavnosti lahko združenja delodajalcev, zbornice in sindikati ustanovijo fundacijo za izboljšanje zaposlitvenih možnosti (v nadaljnjem besedilu: fundacija).

(2) Udeleženci fundacije so zaposlene osebe.

104. člen

(uporaba predpisov)

Za ustanovitev, delovanje in prenehanje fundacije se uporabljajo določbe zakona, ki ureja ustanove, kolikor posamezna vprašanja niso drugače urejena s tem zakonom.

105. člen

(ustanovitveno premoženje)

Ustanovitelji morajo kot del ustanovitvenega premoženja fundacije zagotoviti denarni vložek v višini najmanj 50.000 eurov.

106. člen

(viri sredstev)

Za financiranje dejavnosti fundacije se lahko zagotavljajo in uporabljajo sredstva ustanoviteljev, javna sredstva, prispevki gospodarskih združenj in zbornic, neposredni prispevki delodajalcev, sredstva, zbrana z donacijami, in sredstva iz lastne dejavnosti.

107. člen

(sofinanciranje države)

(1) Za izvajanje letnega programa dela v okviru uresničevanja namena ustanovitve iz 103. člena tega zakona lahko fundacija del sredstev pridobi iz državnega proračuna. Obseg sredstev za sofinanciranje se določi v načrtu APZ.

(2) Razpis za sofinanciranje programov dela iz prejšnjega odstavka pripravi in objavi ministrstvo, pristojno za delo. Merila za sofinanciranje se določijo v javnem razpisu zlasti glede na potrebe trga dela, zmogljivost oziroma lastna sredstva fundacije ter predhodno učinkovitost delovanja fundacije.

108. člen

(poročanje in nadzor)

(1) Fundacija, ki pridobi sredstva na javnem razpisu iz prejšnjega člena, mora o porabi teh sredstev kvartalno poročati ministrstvu, pristojnemu za delo. Poročilo vsebuje vsaj naslednje podatke:

- obdobje poročanja;

- ime fundacije;

- znesek pogodbene vrednosti;

- opis izvedenih aktivnosti;

- primerjavo finančne realizacije glede na plan;

- opis vzrokov odstopanj;

- ukrepe za odpravo odstopanj;

- oceno doseženih rezultatov;

- oceno učinkovitosti doseganja planiranih ciljev.

(2) Oblika in podrobnejša vsebina poročil se določita v pogodbi.

(3) V pogodbi iz prejšnjega odstavka se določi tudi način izvajanja nadzora ministrstva, pristojnega za delo, nad porabo sredstev iz prvega odstavka tega člena.

109. člen

(upravljanje)

(1) Organ upravljanja fundacije je programski svet, ki ga sestavlja pet članov.

(2) V programskem svetu mora biti vsaj en predstavnik socialnih partnerjev iz 103. člena tega zakona in en predstavnik zavoda oziroma ministrstva, pristojnega za delo, če fundacija deluje za posamezne dejavnosti.

110. člen

(evidenca fundacij)

(1) Na podlagi izdanega soglasja k aktu o ustanovitvi, ministrstvo, pristojno za delo, po uradni dolžnosti vpiše fundacijo v evidenco fundacij za izboljšanje zaposlitvenih možnosti (v nadaljnjem besedilu: evidenca fundacij).

(2) Podatki iz evidence fundacij, razen podatka o enotni matični številki občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO), so javni.

111. člen

(vsebina evidence fundacij)

V evidenco fundacij se vpišejo naslednji podatki:

- ime in sedež ustanovitelja oziroma ustanoviteljev;
- ime in sedež fundacije;
- naslov sedeža;
- ustanovitveno premoženje;
- datum in številka akta o ustanovitvi;
- osebno ime, EMŠO in naslov stalnega prebivališča pooblaščenih oseb za zastopanje;
- prenehanje fundacije.

VI. poglavje POSTOPEK ZA UVELJAVLJANJE POSAMEZNIH UKREPOV

1. Postopek za uveljavljanje storitev in ukrepov APZ

112. člen

(splošno)

Storitve, določene s tem zakonom, in ukrepe APZ brezposelne osebe in drugi iskalci zaposlitve uveljavljajo na podlagi prijave pri zavodu, kadar je s tem zakonom tako določeno.

113. člen

(zaposlitveni načrt)

(1) Zaposlitveni načrt je pisni dogovor med brezposelno osebo in zavodom ali drugim izvajalcem ukrepov, v katerem skupaj:

- opredelita zaposlitvene cilje;

- časovno opredelita potrebne aktivnosti brezposelne osebe pri iskanju zaposlitve in vključevanju v ukrepe APZ z namenom čim hitrejše zaposlitve brezposelne osebe;

- opredelita migracijsko območje iskanja zaposlitve.

(2) Zaposlitveni načrt se spremlja in dopolnjuje na vsaki obravnavi s svetovalcem zaposlitve. Veljavnost zaposlitvenega načrta je omejena na čas med dvema svetovalnima obravnavama.

(3) Zaposlitveni načrt se pripravi tudi za prijavljene iskalce zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena.

(4) Prvi skrajšani zaposlitveni načrt za brezposelno osebo ali iskalca zaposlitve, katerega zaposlitev je ogrožena, se pripravi ob prijavi. Z njim se opredeli ustrezna zaposlitev za osebo in način njenega aktivnega iskanja ter druge obveznosti. Ob tem se tudi oceni, ali je poglobljeni zaposlitveni načrt zanjo treba pripraviti takoj ali kasneje, v obdobju, predvidenem z doktrino dela iz 79. člena tega zakona, najkasneje pa v štirih mesecih po prijavi.

(5) Oseba si lahko pridrži rok treh delovnih dni za podpis predlaganega zaposlitvenega načrta. Kadar soglasje o vsebini zaposlitvenega načrta ni doseženo, ima oseba pravico zahtevati izdajo odločbe, s katero se ob uporabi določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek, odloči o predlogu, glede katerega soglasje ni bilo doseženo. Odločbo izda pooblaščen delavec zavoda ali drugega izvajalca ukrepov. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za delo. Zoper odločbo ministrstva je dovoljen upravni spor.

(6) Če oseba odkloni podpis zaposlitvenega načrta, katerega vsebina temelji na odločbi, dokončni v upravnem postopku, se z dnem odklonitve preneha voditi v evidenci brezposelnih oseb.

(7) Pripravo in vsebino zaposlitvenega načrta natančneje uredi minister, pristojen za delo, v podzakonskem aktu.

114. člen

(vključitev v ukrepe APZ)

(1) Brezposelne osebe in prijavljeni iskalci zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena, imajo pravico in obveznost do vključitve v ukrepe APZ na podlagi zaposlitvenega načrta.

(2) Zaposlitveni načrt za vključitev v ukrepe APZ ni potreben, kadar je to za posamezen ukrep določeno v katalogu APZ.

(3) Vključitev v ukrep APZ lahko predlaga oseba ali zavod. Če ne pride do dogovora, lahko oseba ravna po določbi petega odstavka 113. člena tega zakona.

(4) Akt o vključitvi je napotnica ali pogodba. Vrsta akta za vključitev v posamezen program se opredeli v katalogu APZ.

(5) Pri vključitvi v ukrep APZ se upoštevajo zlasti stanje na trgu dela na določenem območju in v določenem poklicu, stroški vključitve, osebne, poklicne, delovne in druge sposobnosti osebe ter njena starost, možnosti za uspešen zaključek ukrepa, želje osebe, če so utemeljene in jih je smiselno

upoštevati glede na možnosti za zaposlitev v določenem okolju in obdobju, socialna ali zdravstvena oviranost osebe, razpoložljiva finančna sredstva in realne možnosti zaposlitve po zaključenem ukrepu.

115. člen

(vročanje pozivov in napotnic)

Vabila, napotnice za zaposlitev in drugi dokumenti, ki se pošiljajo z namenom izdelave zaposlitvenega načrta, povabila na izvedbo storitve ali vključitve v ukrep APZ, od vročitve katerih začne teči rok za odziv brezposelne osebe, se vročajo z navadno vročitvijo skladno z zakonom, ki ureja poštno storitve. Šteje se, da je vročitev opravljena peti dan od dneva odprave dokumenta od pošiljatelja.

116. člen

(posebnosti vključitve v javna dela)

(1) Brezposelne osebe začnejo opravljati javna dela z dnem sklenitve pogodbe o zaposlitvi z izvajalcem javnih del, če v pogodbi ni določen drug datum nastopa dela.

(2) Pogodba o zaposlitvi, sklenjena za opravljanje javnih del, preneha veljati, ko poteče čas, za katerega je bila sklenjena, predčasno pa v primerih:

- če se udeleženec zaposli ali samozaposli;

- če se udeleženec vključi v usposabljanje, ki se financira iz sredstev evropskih strukturnih skladov;

- če udeleženec odkloni ustrezno ali primerno zaposlitev, ki mu jo je ponudil zavod ali drug izvajalec ukrepov;

- če udeleženec odkloni usposabljanje, ki ga predlaga zavod;

- če udeleženec samovoljno zapusti javno delo;

- če udeleženec ne izpolnjuje delovnih obveznosti iz sprejetega programa javnega dela;

- če udeleženec zaradi nepravočasnega, nestrokovnega in nekakovostnega dela ne dosega rezultatov, ki se lahko pričakujejo od povprečnega udeleženca;

- če predčasno preneha program javnega dela iz objektivnih razlogov na strani zavoda, izvajalca ali naročnika programa javnega dela.

2. Postopek za ugotavljanje začasne nezaposljivosti brezposelnih oseb

117. člen

(splošna določba)

(1) Brezposelna oseba, za katero se domneva, da utegne imeti težave z odvisnostjo, težave v duševnem zdravju, večje socialne težave in druge podobne težave, ki jo lahko ovirajo pri zaposlitvi, se z namenom razrešitve teh okoliščin predlaga v obravnavo posebnim medinstitucionalnim komisijam (v nadaljnjem besedilu: komisija).

(2) Predlog za obravnavo poda strokovni delavec zavoda.

(3) Komisija je sestavljena iz najmanj treh članov: svetovalca zaposlitve, socialnega delavca in rehabilitacijskega svetovalca, pri njenem delu pa lahko glede na specifične težave posameznika sodelujejo tudi delavci z drugih strokovnih področij. Člane komisije imenuje vodja urada za delo zavoda, pri katerem je brezposelna oseba prijavljena, skupaj z direktorjem pristojnega centra za socialno delo.

(4) Komisija oceni težave brezposelne osebe, pripravi mnenje o razlogih za začasno nezaposljivost ter poda predloge možnih ukrepov in aktivnosti za čimprejšnje izboljšanje zaposlitvenih možnosti brezposelne osebe. Po potrebi lahko komisija pred pripravo mnenja pridobi še mnenje zdravnika, ki izvaja zdravstveno zaposlitveno svetovanje.

(5) Z mnenjem iz prejšnjega odstavka se seznanita pristojni center za socialno delo in brezposelna oseba.

(6) Če je glede na mnenje komisije za aktivno vključitev brezposelne osebe na trg dela potrebna predhodna pomoč za odpravo socialnih težav oziroma stisk, se oseba po dogovoru v zaposlitvenem načrtu odstopi v obravnavo pristojnemu centru za socialno delo. Ne glede na določbe tega zakona, ki urejajo prenehanje pravice do denarnega nadomestila med brezposelnostjo, oseba, ki je ob odstopu prejemnik tega nadomestila, obdrži pravico do njegovega izplačevanja, če v skladu z zaposlitvenim načrtom s pristojnim centrom za socialno delo sklene dogovor o aktivnem reševanju svojih težav in dokler izpolnjuje v njem predvidene aktivnosti.

(7) Za pripravo zaposlitvenega načrta iz prejšnjega odstavka in za pravni položaj brezposelne osebe se uporabljajo določbe 113. člena tega zakona.

3. Postopek za uveljavljanje in varstvo pravic iz zavarovanja za primer brezposelnosti

118. člen

(postopek)

(1) Zavarovanci uveljavljajo pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti skladno s tem zakonom.

(2) O pravici do denarnega nadomestila na vlogo zavarovanca odloča zavod. Vloga za uveljavitev pravice do denarnega nadomestila se lahko vloži v pisni obliki na predpisanih obrazcih ali po elektronski poti. Vloga se vloži skupaj z dokazili o izpolnjevanju pogojev za pridobitev pravice, ki jih ni mogoče pridobiti iz uradnih evidenc.

(3) Vsebino in obliko obrazcev iz prejšnjega odstavka določi zavod in jih objavi na svoji spletni strani.

(4) Pritožba zoper odločbo o pravici do denarnega nadomestila ne zadrži izvršitve.

(5) O pritožbah zoper odločbe zavoda odloča ministrstvo, pristojno za delo.

(6) Sodno varstvo pri sodišču, pristojnem za socialne spore, lahko zavarovanec oziroma druga brezposelna oseba uveljavi v roku 30 dni od vročitve odločbe, izdane na drugi stopnji.

(7) Določbe drugega, petega in šestega odstavka tega člena smiselno veljajo tudi za odločbe o predčasnem prenehanju denarnega nadomestila oziroma odločbe, s katerimi se po določbah tega zakona odpravi odločba o priznanju pravice do denarnega nadomestila in ki se izdajajo po uradni dolžnosti.

119. člen

(rok za uveljavitev pravice)

(1) Denarno nadomestilo pripada zavarovancu z naslednjim dnem po prenehanju pravnega razmerja, ki je bilo podlaga za obvezno ali prostovoljno zavarovanje za primer brezposelnosti, če se prijavi pri zavodu in vloži zahtevo za uveljavitev pravice do denarnega nadomestila v 30 dneh po prenehanju zavarovanja. Če uveljavlja denarno nadomestilo po tem roku, se skupna dolžina prejemanja denarnega nadomestila skrajša za koledarske dneve, ki pretečejo od 31. dneva po prenehanju obveznega ali prostovoljnega zavarovanja do dneva vložitve zahteve.

(2) Če je delodajalec delavca odjavil iz obveznih zavarovanj, ne da bi ga pred tem seznanil s prenehanjem delovnega razmerja, teče rok, določen v prejšnjem odstavku, od dne, ko je bil delavec seznanjen s prenehanjem delovnega razmerja.

(3) Rok iz prvega odstavka tega člena ne teče med:

- boleznijo, če zavarovanec po prenehanju delovnega razmerja ni prejemnik nadomestila med začasno zadržanostjo z dela na podlagi predpisov, ki urejajo zdravstveno zavarovanje;

- upravičenostjo do starševskega dodatka;

- vojaško dolžnostjo ter opravljanjem nalog oziroma usposabljanjem za zaščito in reševanje na poziv pristojnega organa;

- prestajanjem pripora oziroma zaporne kazni ali vzgojnega ali varstvenega ukrepa do šest mesecev.

(4) V primerih iz prejšnjega odstavka se je zavarovanec dolžan prijaviti zavodu in vložiti zahtevo za denarno nadomestilo v roku 30 dni po prenehanju razloga, zaradi katerega rok ni tekel. Če uveljavlja denarno nadomestilo po tem roku, se mu skupna dolžina prejemanja denarnega nadomestila skrajša za koledarske dneve, ki pretečejo od 31. dneva po prenehanju razloga za mirovanje roka do dneva vložitve zahteve.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko zavarovanec, ki se v roku 30 dni po prenehanju zavarovanja zaposli, pridobi pravico do denarnega nadomestila, če se prijavi pri zavodu in vloži zahtevo za uveljavitev pravice pred dnevom nove zaposlitve.

(6) Določbe tega člena o rokih za prijavo in uveljavljanje denarnega nadomestila veljajo tudi za zavarovance, ki jim je pravica do denarnega nadomestila po določbah tega zakona mirovala. Rok za prijavo teče v teh primerih od dneva prenehanja razloga, zaradi katerega jim je pravica mirovala.

VII. poglavje EVIDENCE TER VPIS OSEBE V POSAMEZNO EVIDENCO IN PRENEHANJE VODENJA OSEBE V POSAMEZNI EVIDENCI

1. Evidence

120. člen

(varstvo osebnih podatkov)

Za obdelavo podatkov, vsebovanih v evidencah, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, za zbiranje, obdelovanje, shranjevanje, posredovanje in uporabo podatkov, ki predstavljajo davčno tajnost, pa se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek.

121. člen

(namen vodenja)

Evidenice, določene s tem zakonom, se obdelujejo za potrebe odločanja o pravicah iz zavarovanja za primer brezposelnosti, za izvajanje storitev in vključevanje v ukrepe APZ, izdelavo zaposlitvenega načrta, izvajanje nadzora po tem zakonu in za spremljanje, načrtovanje in vodenje politike na področjih, ki jih ureja ta zakon, ter za znanstvenoraziskovalne in statistične namene.

122. člen

(evidenice)

Evidenice na področju, ki ga ureja ta zakon, so:

- evidenca brezposelnih oseb;
- evidenca oseb, ki so začasno nezaposljive;
- evidenca oseb, vključenih v programe APZ;
- evidenca iskalcev zaposlitve;
- evidenca delodajalcev z negativnimi referencami;

- evidenca poslovnih subjektov prejemnikov javnih sredstev na podlagi določb tega zakona.

123. člen

(vsebina evidenc)

(1) Evidenca brezposelnih oseb, evidenca oseb, ki so začasno nezaposljive, evidenca oseb, vključenih v programe APZ in evidenca iskalcev zaposlitve vsebujejo naslednje skupne osebne podatke:

- ime in priimek;

- datum rojstva;

- spol;

- EMŠO;

- davčno številko;

- naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča (za tujino še šifro države);

- državljanstvo;

- status (dijak, študent, zaposlen, samozaposlen, upokojenec, kmet - če se oseba o tem izjavi);

- pripadnost k romski etnični skupnosti (če se oseba o tem izjavi);

- številko transakcijskega računa osebe;

- telefonsko številko in elektronski naslov, na katerem je oseba dosegljiva;

- izobrazbo, poklicno kvalifikacijo oziroma standard, usposobljenost, dodatna znanja in delovne izkušnje;

- zmožnost za delo in omejitve;

- zavarovalno dobo;

- delovno dobo.

(2) Evidence, navedene v prejšnjem odstavku, vsebujejo poleg skupnih podatkov še naslednje podatke:

1. Evidenca brezposelnih oseb:

- prijava, vodenje in prenehanje vodenja v evidenci;

- razlog prenehanja vodenja v evidenci;

- izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz statusa brezposelne osebe po tem zakonu (o javljanju, napotitvah, izpolnjevanju drugih obveznosti);

- osnovi za odmero denarnega nadomestila;

- obdobje in višina priznane pravice do denarnega nadomestila;

- obdavčljivi dohodki iz zaposlitve in drugi prejemki, ki vplivajo na višino priznane pravice do denarnega nadomestila;

- vrsta in višina denarnih prejemkov in povrnjenih stroškov, do katerih je brezposelna oseba upravičena po določbah tega zakona;

- čas prejemanja denarne socialne pomoči na centru za socialno delo;

- obravnava pri zdravniku, ki izvaja zaposlitveno svetovanje (datum obravnave, razlog);

- vrsta, trajanje in izvajalec storitve, določene s tem zakonom;

- terjatvah in načinu vračanja neupravičeno prejetih sredstev;

- pritožbah;

- začetku in zaključku sodnih postopkov, v katerih ima v zvezi z izvajanjem določb tega zakona položaj stranke (vrsta sodnega postopka, predmet spora, opravilna številka, izrek izida postopka).

2. Evidenca oseb, ki so začasno nezaposljive:

- prijava, vodenje in prenehanje vodenja v evidenci;

- razlog prenehanja vodenja v evidenci;

- čas trajanja nezaposljivosti;

- datum obravnave na komisiji;

- predlogi ukrepov komisije.

3. Evidenca oseb, vključenih v programe APZ:

- prijava, vodenje in prenehanje vodenja v evidenci;

- razlog prenehanja vodenja v evidenci;

- vrsta, trajanje in izvajalec storitve, določene s tem zakonom;

- pripadnost določeni ciljni skupini;

- porabljeni finančni sredstva;

- uspešnost dokončanja programa;

- izpolnjevanje pogodbenih obveznosti osebe;

- o terjatvah in načinu vračanja neupravičeno prejetih sredstev;

- o pritožbah;

- o začetku in zaključku sodnih postopkov, v katerih ima v zvezi z izvajanjem določb tega zakona položaj stranke (vrsta sodnega postopka, predmet spora, opravilna številka, izrek izida postopka).

4. Evidenca iskalcev zaposlitve:

- prijava, vodenje in prenehanje vodenja v evidenci;

- razlog prenehanja vodenja v evidenci;

- vrsta, trajanje in izvajalec storitve, določene s tem zakonom;

- vrsta in višina denarnih prejemkov in povrnjenih stroškov, do katerih je iskalec zaposlitve upravičen po določbah tega zakona;

- za iskalce zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena, naziv in izdajatelj dokumenta, ki izkazuje, da je zaposlitev osebe ogrožena (poslovni načrt delodajalca, program razreševanja presežnih delavcev, obvestilo likvidacijskega ali stečajnega upravitelja, o predvidenem roku, v katerem bo prenehala potreba po delu delavca ali drugi podobni dokumenti);

- za iskalce zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena, datum izdaje dokumenta iz prejšnje alineje;

- za iskalce zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena, datum izteka pogodbe o zaposlitvi za določen čas;

- za iskalce zaposlitve, katerih zaposlitev je ogrožena, datum prenehanja pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas.

(3) Evidenca podatkov o delodajalcih z negativnimi referencami vsebuje naslednje podatke:

- firmo in sedež oziroma ime in naslov delodajalca;

- matično številko delodajalca;

- datum prijave delavca;

- vrsto in čas kršitve delovnopravne ali davčne zakonodaje;

- organ, ki je ugotovil kršitev;

- vrsto akta, s katerim je ugotovljena kršitev;

- datum akta, s katerim je ugotovljena kršitev;

- pravnomočno izrečeno kazen delodajalcu;

- podatek o izplačanih plačah in poravnanih obveznih prispevkih za socialno varnost s strani delodajalca (da/ne).

(4) Evidenca podatkov o poslovnih subjektih, prejemnikih javnih sredstev na podlagi določb tega zakona, vsebuje naslednje podatke:

- firmo in sedež oziroma ime in naslov poslovnega subjekta;

- matično številko poslovnega subjekta;

- davčno številko poslovnega subjekta;

- ime in priimek odgovorne osebe poslovnega subjekta;

- pravno podlago za izplačilo sredstev (javni razpis, pogodbo, naročilnico, drugo);

- višino izplačanih sredstev in namen izplačila;

- datum izvedenega nadzora;

- ugotovitve nadzora;

- o terjatvah in načinu vračanja neupravičeno prejetih sredstev;

- datum vračila terjatve;

- o pritožbah;

- o začetku in zaključku sodnih postopkov, v katerih ima v zvezi z izvajanjem določb tega zakona položaj stranke (vrsta sodnega postopka, predmet spora, opravilna številka, izrek izida postopka);

- podatek o izplačanih plačah in poravnanih obveznih prispevkih za socialno varnost s strani delodajalca (da/ne).

(5) Osebe, ki se vodijo v evidencah po tem zakonu morajo zavodu sporočiti vsako spremembo podatkov, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev za vodenje v evidenci oziroma ki vpliva na prenehanje vodenja v evidenci, najkasneje v treh dneh od nastanka spremembe.

124. člen

(pridobivanje podatkov in povezovanje evidenc)

(1) Zavod podatke, ki jih potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti, določenih z zakonom, pridobiva neposredno od osebe, na katero se ti podatki nanašajo, ter iz evidenc naslednjih upravljavcev: Davčne uprave Republike Slovenije, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, centrov za socialno delo, Inšpektorata Republike Slovenije za delo, Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPES), upravljavca Centralnega registra prebivalstva, Vrhovnega sodišča Republike Slovenije in od vseh upravljavcev zbirk podatkov, ki so vzpostavljene oziroma se obdelujejo na podlagi zakona.

(2) Zavod lahko evidence, ki jih vodi po tem zakonu, poveže z evidencami upravljavcev iz prejšnjega odstavka.

(3) Izvajalci ukrepov lahko za namen izvajanja ukrepov od zavoda pridobijo podatke o tem, ali se oseba vodi v evidenci brezposelnih oseb, in druge podatke, ki jih potrebujejo za namen izvajanja ukrepov, pri čemer morajo biti osebni podatki, ki se obdelujejo, ustrezni in po obsegu primerni glede na namen izvajanja ukrepov.

(4) Uživalci pravic po tem zakonu so dolžni zavodu in ostalim izvajalcem ukrepov sporočiti vsa dejstva, ki vplivajo na pridobitev, mirovanje ali izgubo pravic, in sicer najkasneje v roku osmih dni od nastanka takšnega dejstva.

125. člen

(posredovanje podatkov)

Zavod lahko upravnim in drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcem javnih pooblastil posreduje osebne podatke iz evidenc, ki jih vodi po tem zakonu, za izvajanje pristojnosti, predpisanih z zakonom, in sicer pod pogojem, da zakon določa pridobivanje osebnih podatkov od zavoda ter osebne podatke, ki se pridobivajo.

126. člen

(hramba in arhiv)

(1) Podatki se hranijo:

- v evidenci brezposelnih oseb: 50 let po vnosu podatkov;

- v evidenci oseb, ki so začasno nezaposljive: pet let po vnosu podatkov;

- v evidenci oseb, vključenih v programe APZ: pet let po vnosu podatkov;

- v evidenci iskalcev zaposlitve: pet let po vnosu podatkov;

- v evidenci delodajalcev z negativnimi referencami: pet let po vnosu podatkov;

- v evidenci poslovnih subjektov, prejemnikov javnih sredstev na podlagi določb tega zakona: pet let po vnosu podatkov.

(2) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki obravnavajo skladno s predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

2. Vpis osebe v posamezno evidenco in prenehanje vodenja osebe v posamezni evidenci

2.1 Vpis osebe v evidenco brezposelnih oseb in evidenco oseb, vključenih v programe APZ, in prenehanje vodenja osebe v evidenci brezposelnih oseb in evidenci oseb, vključenih v programe APZ

127. člen

(vpis v evidenco brezposelnih oseb)

(1) Iskalec zaposlitve, ki želi pridobiti status brezposelne osebe, se prijavi na zavodu osebno ali v elektronski obliki z uporabo sistema e-storitev.

(2) Zavod v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, s splošnim aktom predpiše pogoje in način prijave v elektronski obliki oziroma po elektronski poti, obliko zapisa prijave v elektronski obliki ter organizacijo in delovanje informacijskega sistema elektronske prijave v evidenco brezposelnih oseb.

(3) Tujec se lahko prijavi kot brezposelna oseba, če izpolnjuje pogoje, določene v 8. členu tega zakona.

128. člen

(vpis v evidenco oseb, vključenih v programe APZ)

V evidenco oseb, vključenih v programe APZ, se osebe vpišejo na podlagi pogodbe o vključitvi v program ali napotnice.

129. člen

(razlogi za prenehanje vodenja v evidenci brezposelnih oseb oziroma evidenci oseb, vključenih v programe APZ)

(1) Zavod preneha voditi osebo v evidenci brezposelnih oseb oziroma evidenci oseb, vključenih v programe APZ, če:

- oseba ni več brezposelna po določbah tega zakona;
- se oseba sama odjavi iz evidence brezposelnih oseb ali iz evidence oseb, vključenih v programe APZ;
- oseba odkloni vključitev v program APZ ali krši obveznosti, sprejete s pogodbo o vključitvi v program APZ;
- oseba odkloni ustrezno ali primerno zaposlitev ali si pri razgovoru za zaposlitev ne prizadeva za pridobitev zaposlitve;
- oseba ni dala resničnih podatkov o izpolnjevanju pogojev za pridobitev statusa brezposelne osebe ali statusa osebe, vključene v program APZ;
- je po predpisanem postopku ugotovljen obstoj razloga, zaradi katerega oseba začasno ni zaposljiva;

- pripor traja več kot šest mesecev ali če nastopi prestajanje zaporne kazni v trajanju šest mesecev ali več;

- pristojni organ ugotovi, da oseba dela oziroma je delala ali je oziroma je bila zaposlena na črno;

- oseba ni aktivni iskalec zaposlitve, razen če je te obveznosti oproščena z zaposlitvenim načrtom;

- oseba odkloni podpis zaposlitvenega načrta skladno s šestim odstavkom 113. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se v evidenci brezposelnih oseb ne preneha voditi oseba, ki se je med prejemanjem denarnega nadomestila zaposlila za krajši delovni čas od polnega in uveljavila pravico po določbi 66. člena tega zakona, dokler se ji izplačuje nadomestilo in dokler aktivno išče zaposlitev do polnega ali s polnim delovnim časom.

(3) Vključitev v program APZ ni razlog za prenehanje vodenja osebe v evidenci brezposelnih oseb, razen če je bila oseba vključena v program APZ, ki se izvaja s sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi. V tem primeru se oseba ne glede na določbo prvega odstavka tega člena vodi v evidenci oseb, vključenih v programe APZ.

(4) Poleg razlogov, določenih v prvem odstavku tega člena, je razlog za prenehanje vodenja osebe v evidenci oseb, vključenih v programe APZ, tudi izpolnitev pogodbe o vključitvi oziroma iztek programa, v katerega je bila oseba vključena.

130. člen

(prenehanje vodenja v evidenci brezposelnih oseb oziroma evidenci oseb, vključenih v ukrepe APZ)

(1) Zavod osebo po uradni dolžnosti preneha voditi v evidenci brezposelnih oseb in v evidenci oseb, vključenih v programe APZ, z dnem, ko po podatkih iz uradnih evidenc pooblaščenih organov in organizacij ali iz uradnih evidenc drugih upravljavcev evidenc ugotovi obstoj razloga za prenehanje vodenja v evidenci oziroma ko se oseba sama odjavi iz evidence.

(2) O prenehanju vodenja v evidenci brezposelnih oseb oziroma evidenci oseb, vključenih v programe APZ, zavod obvesti osebo in ji na njeno zahtevo izda potrdilo.

(3) Obvestilo o prenehanju vodenja v evidencah iz prejšnjega odstavka se vroča z navadno vročitvijo skladno z zakonom, ki ureja poštne storitve. Šteje se, da je vročitev opravljena 20. dan od dneva odprave obvestila iz zavoda.

(4) Za izdajo in spremembo potrdila o vodenju in prenehanju vodenja osebe v evidenci iz drugega odstavka tega člena se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Če je razlog za prenehanje vodenja osebe v evidenci brezposelnih oseb in v evidenci oseb, vključenih v programe APZ, kateri izmed razlogov, določenih v tretji, četrti, peti, osmi in deveti alineji prvega odstavka 129. člena tega zakona, zavod o prenehanju vodenja osebe v evidenci izda odločbo po uradni dolžnosti. Če je navedeni razlog za prenehanje vodenja v evidenci ugotovljen pri osebi, ki je istočasno vodena v evidenci brezposelnih oseb in evidenci oseb, vključenih v programe APZ, se o prenehanju vodenja v obeh evidencah odloči z eno odločbo.

(6) Odločbo o prenehanju vodenja osebe v evidenci brezposelnih oseb in v evidenci oseb, vključenih v programe APZ, izda zavod, o pritožbi pa odloči ministrstvo, pristojno za delo.

(7) Zoper odločbo, izdano na drugi stopnji, lahko oseba sproži upravni spor.

(8) V primerih, določenih v petem odstavku tega člena, se oseba šest mesecev po dokončnosti odločbe, s katero je bilo v upravnem postopku odločeno o prenehanju vodenja v evidenci, ne more ponovno prijaviti pri zavodu.

(9) Če je bila oseba vključena v program APZ, se kljub prenehanju vodenja osebe v evidenci oseb, vključenih v programe APZ, izvajanje programa spremlja do prenehanja pogodbe o vključitvi v program oziroma do zaključka postopka za vračilo sredstev.

2.2 Vpis osebe v evidenco iskalcev zaposlitve in prenehanje vodenja osebe v evidenci iskalcev zaposlitve

131. člen

(vpis v evidenco iskalcev zaposlitve)

(1) V evidenco iskalcev zaposlitve se lahko osebno ali po elektronski poti prijavijo vse osebe, ki potrebujejo ukrepe, ki se zagotavljajo iskalcem zaposlitve po tem zakonu.

(2) Zavod v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, s splošnim aktom predpiše pogoje in način prijave v elektronski obliki oziroma po elektronski poti, obliko zapisa prijave v elektronski obliki ter organizacijo in delovanje informacijskega sistema elektronske prijave v evidenco iskalcev zaposlitve.

132. člen

(prenehanje vodenja v evidenci iskalcev zaposlitve)

(1) Zavod preneha voditi osebo v evidenci iskalcev zaposlitve, če:

- se oseba odjavi iz evidence;

- če se oseba v obdobju šestih mesecev po prijavi niti enkrat osebno ne javi zavodu.

(2) V primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka se oseba preneha voditi v evidenci z dnem odjave, v primeru iz druge alineje pa po uradni dolžnosti z dnem, ko poteče šest mesecev po prijavi.

(3) O prenehanju vodenja v evidenci iskalcev zaposlitve zavod obvesti osebo in ji na njeno zahtevo izda potrdilo.

(4) Obvestilo o prenehanju vodenja v evidenci iskalcev zaposlitve se vroča z navadno vročitvijo skladno z zakonom, ki ureja poštne storitve. Šteje se, da je vročitev opravljena 20. dan od dneva odprave dokumenta iz zavoda.

(5) Za izdajo in spremembo potrdila o vodenju in prenehanju vodenja osebe v evidenci iskalcev zaposlitve se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

133. člen

(podrobnejša ureditev)

Način prijave in odjave brezposelnih oseb in iskalcev zaposlitve v evidence po tem zakonu podrobneje uredi minister, pristojen za delo.

VIII. poglavje FINANCIRANJE UKREPOV NA TRGU DELA IN IZVAJALCEV TER VRAČILO SREDSTEV

134. člen

(viri financiranja pravic iz zavarovanja za primer brezposelnosti)

(1) Sredstva za pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti se po načelih vzajemnosti in solidarnosti zagotavljajo iz prispevkov delavcev, delodajalcev in prostovoljnih zavarovancev ter drugih zavezancev, določenih s tem zakonom.

(2) Za zavarovanje za primer brezposelnosti se plačuje prispevek zavarovanca in prispevek delodajalca.

(3) Prispevki za zavarovanje za primer brezposelnosti se plačujejo po stopnjah, določenih s posebnim zakonom.

(4) Prispevki za zavarovanje za primer brezposelnosti se vplačujejo v proračun Republike Slovenije.

(5) Če vplačani prispevki ne zadoščajo za pokrivanje obveznosti za pravice, ki izhajajo iz zavarovanja za primer brezposelnosti, se sredstva zagotavljajo iz drugih proračunskih virov.

(6) Glede pobiranja prispevkov, pravic in obveznosti zavezanca, varovanja podatkov, pristojnosti davčnega organa, vodenja evidenc o plačanih prispevkih za vsakega zavarovanca in drugih vprašanj postopka, se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek in zakon, ki ureja davčno službo.

135. člen

(osnova za plačilo prispevkov)

(1) Prispevki se obračunavajo od osnove za plačilo prispevkov, ki je enaka osnovi za plačilo prispevkov, od katere zavarovanci iz 54. člena tega zakona plačujejo prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(2) Osnova za plačilo prispevkov za zavarovance iz 57. člena tega zakona, ki se prostovoljno vključijo v obvezno zavarovanje za primer brezposelnosti, je enaka osnovi, od katere plačujejo prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, če pa te osnove nimajo, je osnova povprečna bruto plača v Republiki Sloveniji za predzadnji mesec pred mesecem, za katerega se plačuje prispevke.

136. člen

(zavezanci za plačilo prispevkov zavarovanca)

Zavezanci za plačilo prispevkov zavarovanca za zavarovanje za primer brezposelnosti so:

- zavarovanci iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete in enajste alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona;

- Republika Slovenija za zavarovance iz osme in desete alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona;

- zavarovanci iz 57. člena tega zakona, ki so prostovoljno vključeni v obvezno zavarovanje.

137. člen

(zavezanci za plačilo prispevkov delodajalca)

Zavezanci za plačilo prispevkov delodajalca za zavarovanje za primer brezposelnosti so:

- delodajalci za zavarovance iz prve, tretje in četrte alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona, razen zaposlenih pri tujih delodajalcih, za katere se v skladu s predpisi EU uporablja zakonodaja Republike Slovenije, ki so sami zavezanci za plačilo prispevkov;

- Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije za zavarovance iz druge alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona;

- zavarovanci iz pete in šeste alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona in zavarovanci iz 57. člena tega zakona;

- pristojna občina za zavarovance iz sedme alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona;

- Republika Slovenija za zavarovance iz osme, devete in desete alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona;

- zavod za zavarovance iz enajste alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona.

138. člen

(viri financiranja drugih ukrepov)

Sredstva za druge ukrepe iz 15. člena tega zakona se lahko zagotavljajo iz naslednjih virov:

- iz proračuna Republike Slovenije;
- iz proračuna lokalnih skupnosti;
- iz evropskih strukturnih skladov;
- iz drugih evropskih virov.

139. člen

(način financiranja izvajalcev ukrepov)

Sredstva za izvajanje ukrepov na trgu dela se izvajalcem ukrepov zagotavljajo na podlagi pogodbe z ministrstvom, pristojnim za delo.

140. člen

(vračilo denarnega nadomestila)

(1) Vračilo denarnega nadomestila ima zavod pravico zahtevati:

- v primeru odprave odločbe o priznanju pravice do denarnega nadomestila skladno z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ter tretjega in četrtega odstavka 65. člena tega zakona;

- v primeru izplačil denarnega nadomestila po nastanku razlogov, zaradi katerih denarno nadomestilo po tem zakonu preneha ali miruje.

(2) Če je podlaga za vračilo denarnega nadomestila:

- odprava odločbe na podlagi tretjega odstavka 65. člena tega zakona, ima zavod pravico zahtevati od delodajalca vračilo neto zneskov denarnega nadomestila izplačanih zavarovancu, do ponovne zaposlitve pri tem delodajalcu oziroma izplačanih do dneva prenehanja delovnega razmerja, ki ga določi sodišče;

- odprava odločbe na podlagi četrtega odstavka 65. člena tega zakona, ima zavod pravico zahtevati od zavarovanca vračilo neto zneskov denarnega nadomestila, izplačanega zavarovancu po prenehanju delovnega razmerja, na katero se nanaša sklenjena sodna poravnava ali sporazum;

- razlog iz druge alineje prejšnjega odstavka, ima zavod pravico zahtevati neto denarno nadomestilo izplačano po nastanku razloga za prenehanje ali mirovanje pravice do denarnega nadomestila.

(3) Kadar je zavod po določbah tega zakona upravičen odpraviti odločbo o priznanju pravice do denarnega nadomestila, v istem postopku odloči tudi o vračilu neupravičeno izplačanih sredstev.

(4) Neupravičeno izplačano denarno nadomestilo iz prejšnjega odstavka je zavarovanec oziroma v primeru iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona delodajalec dolžan vrniti v roku 30 dni od dokončnosti odločbe, po poteku tega roka pa z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

(5) Po vrnitvi neto zneskov denarnega nadomestila davčna uprava po določbah zakona, ki ureja davčni postopek, vrne zavodu prispevke zavarovanca in zavezanca za obvezna socialna zavarovanja, plačane iz naslova vrnjenega denarnega nadomestila in na vrnjeno denarno nadomestilo plačano akontacijo dohodnine.

141. člen

(vračilo sredstev, izplačanih iz naslova ukrepov APZ)

(1) Vračilo sredstev, izplačanih iz naslova ukrepov APZ, izvajalci ukrepov zahtevajo od prejemnika sredstev, če so bila sredstva nenamensko porabljena oziroma če je prejemnik kršil sprejete pogodbene obveznosti.

(2) Vračilo sredstev iz prejšnjega odstavka se zahteva skladno z določili pogodbe, ki je bila podlaga za izplačilo, in določbami zakona, ki ureja obligacijska razmerja.

(3) Od osebe, vključene v ukrep APZ, se zahteva vračilo tistih sredstev, porabljenih za izvajanje ukrepa, za katera je tako določeno s pogodbo o vključitvi v program.

142. člen

(dogovor o vrnitvi neupravičeno prejetih sredstev)

(1) Izvajalec ukrepov in dolžnik iz 140. in 141. člena tega zakona lahko skleneta dogovor o načinu in času vračila neupravičeno prejetega denarnega nadomestila ali sredstev, izplačanih iz naslova APZ.

(2) Pri sklenitvi dogovora s fizičnimi osebami se upoštevajo višina terjatve in višina dohodkov zavarovanca in njegov socialni položaj ter se omogoči vračilo dolga tako, da ni ogroženo preživljanje zavarovanca in njegovih družinskih članov. Odlog vračila se lahko dogovori za največ šest mesecev, obročno vračanje pa v največ 24 obrokih.

(3) Pri sklenitvi dogovora s pravnimi ali samozaposlenimi osebami se upošteva plačilna zmožnost ali izguba sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere dolžnik ni mogel vplivati. Odlog plačila je mogoč za največ šest mesecev, obročno vračanje pa v največ 12 obrokih.

(4) Predlog za odlog oziroma obročno vračilo dolžnik vloži pri izvajalcu ukrepa. Na podlagi podatkov iz svojih evidenc in evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazil dolžnika izvajalec ukrepa v roku največ 60 dni po prejemu predlog sprejme in pripravi dogovor o vrnitvi ali pa predlog dolžnika zavrne. Zoper dogovor o vrnitvi oziroma zoper zavrnitev dolžnikovega predloga ni pritožbe.

143. člen

(odpis dolga)

(1) Odpis dolga se izvede skladno z zakonom, ki ureja javne finance.

(2) Podrobnejše kriterije za odpis, delni odpis, odlog plačila ali obročno plačilo s podzakonskim aktom določi minister, pristojen za delo, s soglasjem ministra, pristojnega za finance.

IX. poglavje SPREMLJANJE, POROČANJE IN VREDNOTENJE UKREPOV

144. člen

(spremljanje)

(1) Ministrstvo, pristojno za delo, spremlja uspešnost in učinkovitost ukrepov na podlagi kazalnikov, ki so določeni na ravni glavnega programa in podprogramov proračuna RS, v smernicah APZ in v načrtu APZ glede na letno dinamiko doseganja ciljev. Ob tem ugotavlja tudi prispevek posameznih ukrepov in programov APZ k doseganju ciljev politike zaposlovanja, kot so določeni v dolgoročnih strateških dokumentih Republike Slovenije in EU za področje zaposlovanja.

(2) Spremljanje poteka na podlagi rednih in izrednih poročil izvajalcev ukrepov po tem zakonu, poročil izvajalcev ukrepov o dodeljenih državnih pomočeh in na podlagi analiz učinkovitosti posameznih ukrepov v različnih časovnih obdobjih.

(3) Redna poročila izvajalcev, katerih podrobnejšo vsebino in obliko ministrstvo, pristojno za delo, določi v pogodbah z izvajalci, se pripravljajo kvartalno in vsebujejo zlasti:

- podatke o izvajanju po zastavljenih kazalnikih, s kvantitativno analizo uspešnosti ukrepov;

- podatke o angažiranih in izplačanih sredstvih po posameznih ukrepih in programih;

- podatke o odmiku od načrtovanih ciljev in predlog korektivnih ukrepov.

(4) Izredna poročila izvajalcev se pripravljajo na zahtevo ministrstva, pristojnega za delo, ki ob zahtevi določi tudi vsebino in obliko poročila.

(5) Poročila izvajalcev ukrepov o dodeljenih državnih pomočeh se pripravljajo v skladu z roki, vsebino in obliko, kot jih določajo predpisi s področja državnih pomoči.

145. člen

(poročanje)

(1) Ministrstvo, pristojno za delo, s poročilom o izvajanju ukrepov po tem zakonu enkrat letno seznani Vlado Republike Slovenije in ostale socialne partnerje. Poročilo vsebuje zlasti:

- podatke o izvajanju ukrepov v preteklem letu, ki vsebujejo tudi analizo uspešnosti in učinkovitosti posameznih ukrepov in njihov prispevek k doseganju ciljev, ki so določeni v okviru proračuna RS, smernicah APZ in načrtu APZ;

- podatke o načrtovanih ukrepih v tekočem letu;

- podatke o doseganju ciljev evropske politike zaposlovanja;

- povzetek opravljenih vrednotenj ukrepov in programov.

(2) Socialni partnerji v okviru Ekonomsko socialnega sveta o poročilu iz prejšnjega odstavka opravijo razpravo in podajo svoje mnenje.

146. člen

(vrednotenje)

(1) Uspešnost in učinkovitost ukrepov po tem zakonu je predmet predhodnega, vmesnega in končnega vrednotenja, ki ga izvede izbrani izvajalec.

(2) Predhodno vrednotenje je podlaga za pripravo ciljev politike zaposlovanja na srednjeročni podlagi ter pripravo smernic APZ. Vrednotenje zajema zlasti:

- stanje na področju trga dela;

- primerjavo stanja s cilji evropske politike zaposlovanja;

- analizo strukturnih neskladij na trgu dela;

- analizo in trende gibanja strukture brezposelnih po socialno demografskih značilnostih;

- predlog možnih ukrepov in njihov možni prispevek k odpravljanju neskladij na trgu dela.

(3) Z vmesnim vrednotenjem ministrstvo, pristojno za delo, ugotavlja uspešnost in učinkovitost ukrepov in njihov vpliv na dinamiko doseganja zastavljenih ciljev, ki so določeni v proračunu RS in smernicah APZ. Vmesno vrednotenje se izvede na polovici obdobja izvajanja politike zaposlovanja in smernic APZ.

(4) Z naknadnim vrednotenjem ministrstvo, pristojno za delo, ugotavlja uspešnost in učinkovitost ukrepov, ki so bili izvedeni v preteklem obdobju izvajanja smernic APZ, njihov vpliv na zastavljene cilje za to obdobje in vzroke odstopanj od zastavljenih ciljev. Naknadno vrednotenje vsebuje tudi pripravo priporočil za učinkovitejše izvajanje ukrepov. Naknadno vrednotenje se izvede najkasneje v enem letu po zaključku obdobja, kot je določeno v smernicah APZ.

X. poglavje NADZOR

147. člen

(splošna določba)

(1) Nadzor po tem zakonu izvajata ministrstvo, pristojno za delo, in zavod.

(2) Nadzor nad izvrševanjem določb tega zakona kot prekrškovni organ izvaja Inšpektorat Republike Slovenije za delo.

1. Nadzor ministrstva, pristojnega za delo

148. člen

(vrste nadzora)

Ministrstvo, pristojno za delo, v okviru svojih pristojnosti organizira in izvaja finančni nadzor in inšpekcijski nadzor.

1.1 Finančni nadzor

149. člen

(obseg nadzora)

(1) Finančni nadzor ministrstva, pristojnega za delo, obsega notranji nadzor nad namensko porabo sredstev iz proračuna Republike Slovenije za izvajanje ukrepov na trgu dela po tem zakonu v skladu s predpisi, ki urejajo javne finance in porabo namenskih sredstev EU ter v skladu s pravili državnih pomoči po drugem odstavku 106. člena Pogodbe o Evropski uniji (UL C št. 306, z dne 17. 12. 2007, str. 1).

(2) Način izvajanja nadzora ministrstva, pristojnega za delo, nad porabo sredstev iz prejšnjega odstavka pri zunanjih izvajalcih in delodajalcih, ki so vključeni v programe APZ, se določi s pogodbo.

1.2 Inšpekcijski nadzor

150. člen

(izvajalec inšpekcijskega nadzora)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, s strani izvajalcev ukrepov po tem zakonu izvaja Inšpekcija za področje zaposlovanja v okviru Inšpektorata za delo.

(2) Inšpekcijski nadzor izvajajo inšpektorji za področje zaposlovanja (v nadaljnjem besedilu: inšpektor), ki so delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

(3) Za izvajanje inšpekcijskega nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, kolikor posamezna vprašanja s tem zakonom niso urejena drugače.

151. člen

(pogoji za inšpektorja)

(1) Inšpektor mora imeti najmanj pet let delovnih izkušenj na področju zaposlovanja in uveljavljanja pravic iz zavarovanja za primer brezposelnosti.

(2) Inšpektor mora vsake tri leta opraviti obdobjni preizkus usposobljenosti.

152. člen

(področje inšpekcijskega nadzora)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajalci ukrepov po tem zakonu obsega zlasti nadzor nad:

- statusnimi zadevami;
- zakonitostjo poslovanja;
- strokovnostjo in kakovostjo dela.

(2) V okviru nadzora iz prejšnjega odstavka inšpektor pri koncesionarjih ugotavlja in preverja tudi:

- veljavnost in spoštovanje določb koncesijske pogodbe v zvezi z izvajanjem storitev, ki so predmet koncesije;
- izpolnjevanje kadrovskih, prostorskih in drugih organizacijskih pogojev iz 85. člena tega zakona.

(3) Poleg nadzora iz prvega odstavka tega člena inšpektor pri delodajalcih, ki opravljajo dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku, ugotavlja in preverja tudi:

- vpis v register oziroma evidenco iz 163. člena tega zakona;
- izpolnjevanje kadrovskih, prostorskih in drugih organizacijskih pogojev iz prvega odstavka 164. člena tega zakona;
- spoštovanje obveznosti delodajalca iz 165. člena tega zakona;
- spoštovanje obveznosti uporabnika iz 166. člena tega zakona.

153. člen

(redni in izredni nadzor)

(1) Inšpekcijski nadzor se opravi kot redni ali izredni inšpekcijski nadzor.

(2) Redni inšpekcijski nadzor se opravi pri vsakem izvajalcu ukrepov po tem zakonu najmanj enkrat v obdobju dveh let.

(3) Izredni inšpekcijski nadzor se lahko opravi na zahtevo ministrstva, pristojnega za delo, in brezposelne osebe oziroma druge osebe, ki je imela v postopku položaj stranke.

2. Nadzor Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje

154. člen

(obseg nadzora in poročanje)

(1) Zavod po tem zakonu opravlja nadzor nad:

- osebami, prijavljenimi v evidencah zavoda;

- preverjanjem namenske porabe sredstev APZ pri zunanjih izvajalcih in osebah ter delodajalcih, vključenih v ukrepe APZ.

(2) Zavod mora o obsegu in vsebini izvedenega nadzora enkrat letno poročati ministrstvu, pristojnemu za delo.

155. člen

(izvajanje nadzora)

(1) Nadzor iz prve alineje prvega odstavka prejšnjega člena po uradni dolžnosti ali po lastni presoji uvede pristojna organizacijska enota zavoda. V postopku se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Preverjanje iz druge alineje prvega odstavka prejšnjega člena poteka v skladu z nacionalno zakonodajo.

(3) Zavod opravlja nadzor iz tega člena z vpogledom v uradne evidence ali na kraju samem.

2.1 Nadzor nad osebami, prijavljenimi v evidencah zavoda

156. člen

(področje nadzora)

(1) Nadzor nad osebami, prijavljenimi v evidencah zavoda, obsega zlasti ugotavljanje:

- izpolnjevanja pogojev za uveljavitev in ohranitev statusa brezposelne osebe in pogojev za vodenje v drugih evidencah zavoda;

- izpolnjevanja obveznosti, dogovorjenih z zaposlitvenim načrtom;

- izpolnjevanja obveznosti iz sklenjenih pogodb o vključitvi v programe APZ;

- pravočasnega in točnega sporočanja sprememb podatkov, ki vplivajo na pridobitev ali izgubo pravic po tem zakonu;

- izpolnjevanja pogojev za uveljavitev in ohranitev pravice do denarnega nadomestila za primer brezposelnosti;

- preverjanja pravočasnega in točnega sporočanja sprememb o drugih dohodkih, ki jih brezposelna oseba prejema v času uživanja denarnega nadomestila za primer brezposelnosti.

(2) Za izvajanje nadzora iz prejšnjega odstavka so drugi izvajalci ukrepov po tem zakonu dolžni zavodu posredovati vse potrebne podatke in omogočiti nadzorniku izvajanje neposrednega nadzora v svojih delovnih prostorih.

157. člen

(nadzornik)

(1) Naloge posameznih vrst nadzora nad osebami, prijavljenimi v evidencah zavoda, opravlja nadzornik službe za nadzor.

(2) Osebe, ki opravljajo nadzor, morajo imeti raven izobrazbe VII/2 družboslovne smeri, najmanj dve leti delovnih izkušenj s področja, ki ga nadzirajo, in strokovni izpit za nadzornika. Program strokovnega izpita in način njegovega opravljanja na predlog strokovnega sveta zavoda s splošnim aktom uredi zavod.

158. člen

(pridobivanje podatkov)

Za izvajanje nadzora ima nadzornik pravico uporabljati ustrezne evidence in podatkovne baze zavoda in drugih državnih organov, nosilcev javnih pooblastil in organizacij v skladu z zakonom.

159. člen

(podrobnejša ureditev)

Minister, pristojen za delo, s podzakonskim aktom podrobneje predpiše način izvajanja nadzora nad osebami, prijavljenimi v evidencah zavoda.

2.2 Preverjanje namenske porabe sredstev APZ

160. člen

(področje nadzora)

Zavod preverja namensko porabo sredstev APZ, dodeljenih zunanjim izvajalcem in osebam ter delodajalcem, vključenim v programe APZ.

161. člen

(vrste ukrepov)

V primeru ugotovljenih nepravilnosti ali nenamenske porabe sredstev ali kršitve sprejetih pogodbenih obveznosti v postopku preverjanja iz prejšnjega odstavka lahko zavod:

- izreče ustni opomin in odredi ukrepe za odpravo nepravilnosti ter pomanjkljivosti v roku, ki ga določi sam;

- izda poročilo, na podlagi katerega se sprejmejo ustrezni ukrepi v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in zakonodajo s področja izvajanja evropske kohezijske politike.

3. Nadzor Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije

162. člen

(obseg nadzora in poročanje)

(1) Sklad opravlja nadzor nad namensko porabo sredstev APZ pri zunanjih izvajalcih in osebah ter delodajalcih, vključenih v ukrepe APZ.

(2) Za nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 160. in 161. člena tega zakona.

(3) Sklad mora o obsegu in vsebini izvedenega nadzora enkrat letno poročati ministrstvu, pristojnemu za delo.

XI. poglavje ZAGOTAVLJANJE DELA DELAVCEV DRUGEMU UPORABNIKU

163. člen

(splošno)

(1) Delodajalec, ki zagotavlja delo delavcev drugemu uporabniku (v nadaljnjem besedilu: delodajalec), je vsaka pravna ali fizična oseba, ki sklepa pogodbe o zaposlitvi z delavci z namenom, da bi delavce napotil k uporabniku, pri katerem ti delavci začasno delajo pod nadzorom in v skladu z navodili uporabnika, in je pri ministrstvu, pristojnem za delo, vpisan v register domačih pravnih in fizičnih oseb za opravljanje dejavnosti zagotavljanja delavcev drugemu delodajalcu (v nadaljnjem besedilu: register) oziroma v evidenco tujih pravnih in fizičnih oseb za opravljanje dejavnosti zagotavljanja delavcev drugemu delodajalcu (v nadaljnjem besedilu: evidenca).

(2) Delavec, zaposlen pri delodajalcu, je delavec, ki ima s tem delodajalcem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, in ga delodajalec napoti k uporabniku, kjer začasno dela pod nadzorom in v skladu z navodili uporabnika (v nadaljnjem besedilu: delavec).

(3) Uporabnik je vsaka pravna ali fizična oseba, za katero pod njenim nadzorom in v skladu z njenimi navodili začasno dela delavec (v nadaljnjem besedilu: uporabnik).

(4) Napotitev je čas, za katerega je delavec napoten k uporabniku.

164. člen

(pogoji za opravljanje dejavnosti)

(1) Delodajalec lahko opravlja dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku, če pred oddajo vloge za opravljanje te dejavnosti:

- v obdobju zadnjih dveh let ni kršil delovnopravne zakonodaje;

- v obdobju zadnjih dveh let nima neporavnanih obveznosti s področja davkov in prispevkov;

- izpolnjuje kadrovske, organizacijske, prostorske in druge pogoje, ki jih podrobneje predpiše minister, pristojen za delo.

(2) Pogoje iz prejšnjega odstavka mora delodajalec izpolnjevati ves čas opravljanja dejavnosti zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku.

165. člen

(obveznosti delodajalca)

(1) Delodajalec ima naslednje obveznosti:

- v času trajanja zaposlitve zagotoviti delavcu vse pravice iz delovnega razmerja, ki mu pripadajo skladno s predpisi, ki urejajo delovna razmerja;

- brez postavljanja kakršnih koli omejitev dopustiti delavcu možnost sklenitve delovnega razmerja pri uporabniku po zaključku obdobja napotitve.

(2) Delodajalec od delavca ne sme zahtevati, da opravlja delo v okviru drugih dejavnosti, za katere je delodajalec registriran, in s temi delavci ne sme opravljati del, ki jih je pridobil na podlagi pogodb, sklenjenih po predpisih civilnega prava.

(3) Delodajalec od delavca ne sme zahtevati plačila ali drugega povračila zaradi napotitve k uporabniku ali sklenitve pogodbe o zaposlitvi z uporabnikom.

166. člen

(obveznosti uporabnika)

(1) Uporabnik je dolžan:

- v času začasne napotitve ravnati v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja;

- delavcu omogočiti seznanitev s prostimi delovnimi mesti oziroma vrstami dela pri uporabniku;

- zagotoviti enake možnosti za zaposlitev za nedoločen čas pri uporabniku, kot je to omogočeno že zaposlenim delavcem pri uporabniku.

(2) Uporabnik sme sprejeti delavce le od delodajalca, ki je vpisan v register iz 168. člena tega zakona ali v evidenco iz 169. člena tega zakona.

167. člen

(opravljanje dejavnosti)

(1) Delodajalec, ki je vpisan v register oziroma v evidenco, lahko opravlja dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku za državljane Republike Slovenije, državljane držav članic EU, EGP ali Švicarske konfederacije ter za osebe, ki niso državljani držav članic EU, EGP ali Švicarske konfederacije in so pridobile dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, če z mednarodnim sporazumom ni drugače določeno, ali imajo osebno delovno dovoljenje z veljavnostjo treh let, za osebe z začasno zaščito oziroma za prosilce za mednarodno zaščito.

(2) Minister, pristojen za delo, s podzakonskim aktom predpiše način sodelovanja delodajalca z zavodom.

168. člen

(postopek za vpis v register)

(1) Pravna ali fizična oseba s sedežem na območju Republike Slovenije, ki želi opravljati dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku, naslovi vlogo za vpis v register na ministrstvo, pristojno za delo, to pa o vlogi odloči po pravilih o splošnem upravnem postopku.

(2) Vpis v register se opravi z dnem dokončnosti odločbe, ki jo izda ministrstvo, pristojno za delo. Dejavnost se lahko začne opravljati z dnem vpisa v register.

169. člen

(postopek za vpis v evidenco)

(1) Delodajalec s sedežem v drugi državi članici EU, EGP ali v Švicarski konfederaciji, ki želi na območju Republike Slovenije opravljati dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku, poda predlog za vpis v evidenco na ministrstvo, pristojno za delo. Predlogu za vpis priloži kopijo dovoljenja pristojnega organa države svojega sedeža za opravljanje te dejavnosti z overjenim prevodom v slovenski jezik.

(2) Dejavnost se lahko začne opravljati z dnem vpisa v evidenco. O vpisu v evidenco ministrstvo, pristojno za delo, izda potrdilo.

170. člen

(vsebina registra in evidence)

(1) Register vsebuje naslednje podatke o delodajalcu:

- evidenčno oznako;

- firmo oziroma ime in sedež;

- podatke o poslovnem organu, zastopanju in obsegu pooblastil;

- številko odločbe o vpisu v register.

(2) Evidenca vsebuje naslednje podatke o delodajalcu:

- evidenčno oznako;

- firmo oziroma ime in sedež;

- podatke o poslovnem organu, zastopanju in obsegu pooblastil;

- številko potrdila o vpisu v evidenco.

171. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti)

(1) V primeru, da delodajalec preneha opravljati dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku, mora o tem nemudoma obvestiti ministrstvo, pristojno za delo.

(2) Delodajalec mora v primeru iz prejšnjega odstavka v roku 30 dni po prenehanju opravljanja dejavnosti dokončati začete posle, ministrstvu, pristojnemu za delo, podati končno poročilo in mu izročiti vso dokumentacijo, ki se nanaša na vpis v register ali evidenco.

172. člen

(izbris iz registra ali evidence)

(1) Ministrstvo, pristojno za delo, po uradni dolžnosti ali na predlog Inšpektorata Republike Slovenije za delo oziroma drugih pristojnih organov izbriše delodajalca iz registra ali evidence v naslednjih primerih:

- če delodajalec preneha opravljati dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku;

- če delodajalec, ki je fizična oseba, umre, ali če delodajalec, ki je pravna oseba, preneha obstajati;

- če je delodajalcu s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje dejavnosti;

- če je iz letnega poročila delodajalca razvidno, da ni zagotavljal dela delavcev drugemu delodajalcu v letu, za katero poroča, ali pa letnega poročila ni poslal;

- če se ugotovi, da delodajalec ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za opravljanje dejavnosti zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku;

- če delodajalec v postavljenem roku ni odpravil pomanjkljivosti v skladu z ugotovitvami ministrstva, pristojnega za delo ali drugega pristojnega organa;

- če je delodajalec začel opravljati dejavnost pred dokončnostjo odločbe o vpisu v register oziroma pred vpisom v evidenco;

- če je delodajalec pri svojem poslovanju kršil obveznosti, ki mu jih nalagajo predpisi s področja delovnopravne zakonodaje.

(2) O izbrisu iz registra ali evidence izda ministrstvo, pristojno za delo, odločbo, zoper katero ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(3) V primeru izbrisa iz registra ali evidence v skladu s prvim odstavkom tega člena se lahko delodajalec v register ali evidenco ponovno vpiše:

- v primerih iz prve in četrte alineje prvega odstavka tega člena - po poteku enega leta od dneva, ko je odločba o izbrisu iz registra ali evidence postala dokončna;

- v primeru iz tretje alineje prvega odstavka tega člena - po poteku enega leta od dneva, ko je za delodajalca prenehala veljati prepoved opravljanja dejavnosti;

- v primerih iz pete, šeste in sedme alineje prvega odstavka tega člena - po poteku dveh let od dneva, ko je odločba o izbrisu iz registra ali evidence postala dokončna;

- v primerih iz osme alineje prvega odstavka tega člena - po poteku pet let od dneva, ko je odločba o izbrisu iz registra ali evidence postala dokončna.

173. člen

(podrobnejša ureditev)

Minister, pristojen za delo, podrobneje uredi postopek vpisa v register in evidenco, trajanje vpisa in druga vprašanja, povezana z izvajanjem določb tega zakona o vpisu v register in evidenco.

174. člen

(obveznost poročanja in posredovanja podatkov)

(1) Delodajalec mora letno poročati ministrstvu, pristojnemu za delo, o obsegu svojega poslovanja na način, ki ga predpiše minister, pristojen za delo.

(2) Delodajalec mora poročati o svojem delu in sproti javljati vse spremembe glede izpolnjevanja kadrovskih, organizacijskih, prostorskih in drugih pogojev, ki lahko vplivajo na izvajanje dejavnosti.

(3) Delodajalec mora na zahtevo ministrstva, pristojnega za delo, kadar koli posredovati zahtevane podatke oziroma pojasnila.

XII. poglavje KAZENSKÉ DOLOČBE

175. člen

(opustitev prijave)

(1) Z globo 800 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če zavodu ne pošlje prijave prostega delovnega mesta oziroma vrste dela (prvi odstavek 7. člena).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se z globo 400 eurov za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki zaposlujejo deset ali manj delavcev.

(3) Z globo 100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika iz prvega in drugega odstavka tega člena, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

176. člen

(opravljanje storitev brez koncesije)

(1) Z globo 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če brez pridobljene koncesije opravlja storitve iz 16. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se z globo 5.000 eurov za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki zaposlujejo deset ali manj delavcev.

(3) Z globo 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika iz prvega in drugega odstavka tega člena, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

177. člen

(kršenje obveznosti delodajalca)

(1) Z globo 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku, če v času trajanja zaposlitve ne zagotovi delavcu vseh pravic iz delovnega razmerja (prva alineja prvega odstavka 165. člena), če delavcu omejuje možnost sklenitve delovnega razmerja pri uporabniku po zaključku obdobja napotitve (druga alineja prvega odstavka 165. člena), če od delavca zahteva, da opravlja delo v okviru drugih dejavnosti, za katere je registriran, ali z delavci opravlja dela, ki jih je pridobil na podlagi pogodb, sklenjenih po predpisih civilnega prava (drugi odstavek 165. člena), ali če zahteva plačilo ali drugo povračilo zaradi napotitve k uporabniku ali sklenitve pogodbe o zaposlitvi z uporabnikom (tretji odstavek 165. člena).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se z globo 5.000 eurov za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki zaposlujejo deset ali manj delavcev.

(3) Z globo 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika iz prvega in drugega odstavka tega člena, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

178. člen

(kršenje obveznosti uporabnika)

(1) Z globo 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če sprejme delavce od delodajalca, ki opravlja dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku in ni vpisan v register ali evidenco (drugi odstavek 166. člena).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se z globo 5.000 eurov za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki zaposlujejo deset ali manj delavcev.

(3) Z globo 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika iz prvega in drugega odstavka tega člena, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

179. člen

(opravljanje dejavnosti zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku brez vpisa v register ali evidenco)

(1) Z globo 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če opravlja dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku in ni vpisan v register ali evidenco (168. in 169. člen).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se z globo 5.000 eurov za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki zaposlujejo deset ali manj delavcev.

(3) Z globo 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika iz prvega in drugega odstavka tega člena, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

XIII. poglavje PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

180. člen

(vložene vloge in pridobljene pravice)

(1) O vlogah za priznanje pravic, ki so bile vložene pred začetkom uporabe tega zakona, se odloči po določbah Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US).

(2) Zavarovanec, ki je pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti do začetka uporabe tega zakona, zadrži te pravice v obsegu in trajanju po določbah Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US).

(3) Osebe, ki so se prostovoljno vključile v obvezno zavarovanje za primer brezposelnosti po določbah Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US), ohranijo status zavarovancev do prenehanja pravnega razmerja, ki je bilo podlaga za zavarovanje, pravice in obveznosti iz tega statusa pa uresničujejo po določbah tega zakona.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena odloči o pritožbah, ki so bile vložene po začetku uporabe tega zakona, ministrstvo, pristojno za delo, kot organ druge stopnje.

181. člen

(osnova za plačevanje drugih prispevkov)

Do ustrezne ureditve v zakonih, ki urejajo obvezna socialna zavarovanja, se prispevki za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno zavarovanje in zavarovanje za starševsko varstvo v primerih pridobivanja dodatnih dohodkov po 67. členu tega zakona, obračunavajo in plačujejo od osnove pred zmanjšanjem denarnega nadomestila.

182. člen

(pridobljene Zoisove štipendije)

Upravičencem, ki so pridobili Zoisovo štipendijo do 31. avgusta 2007, se ta štipendija izplačuje po predpisih, ki so veljali do 31. avgusta 2007 do zaključka programa izobraževanja, za katerega so dobili Zoisovo štipendijo.

183. člen

(sklenjene koncesijske pogodbe)

Koncesijske pogodbe, sklenjene za izvajanje strokovnih nalog posredovanja zaposlitve in strokovnih nalog posredovanja dela na podlagi določb Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US), ostanejo v veljavi do njihovega izteka oziroma se njihova veljavnost ob izpolnjevanju pogojev po Zakonu o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US) podaljša do začetka izvajanja koncesije na podlagi odločbe o podelitvi koncesije po določbah tega zakona ali do vročitve odločbe o podelitvi koncesije po določbah tega zakona.

184. člen

(preoblikovanje skladov dela)

(1) Skladi dela, ustanovljeni na podlagi določb Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US), se preoblikujejo v fundacije po tem zakonu v roku šestih mesecev od začetka uporabe tega zakona.

(2) Pogodbe o sofinanciranju dejavnosti skladov dela iz prejšnjega odstavka, sklenjene z ministrstvom, pristojnim za delo, pred začetkom uporabe tega zakona, ostanejo v veljavi do njihovega izteka.

185. člen

(vložene vloge in izdaja novih odločb za opravljanje dejavnosti zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku)

(1) O vlogah za vpis v register agencij za zagotavljanje dela ali v posebno evidenco v skladu s Pravilnikom o pogojih za opravljanje dejavnosti agencij za zaposlovanje (Uradni list RS, št. 139/06), ki so bile vložene pred začetkom uporabe tega zakona, odloči ministrstvo, pristojno za delo, po določbah tega zakona po poteku treh mesecev od začetka uporabe tega zakona, v katerih morajo vložniki vlog izpolniti kadrovske, organizacijske, prostorske in druge pogoje, predpisane s podzakonskim aktom iz prvega odstavka 164. člena tega zakona ter ministrstvu, pristojnemu za delo, predložiti ustrezna dokazila. Dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prve in druge alineje prvega odstavka 164. člena tega zakona pridobi ministrstvo, pristojno za delo, po uradni dolžnosti.

(2) Delodajalci, ki so na dan začetka uporabe tega zakona vpisani v register agencij za zagotavljanje dela ali v posebno evidenco v skladu s Pravilnikom o pogojih za opravljanje dejavnosti agencij za zaposlovanje (Uradni list RS, št. 139/06) v roku treh mesecev od začetka uporabe tega zakona predložijo ministrstvu, pristojnemu za delo, ustrezna dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 164. člena tega zakona, ki jih ni mogoče pridobiti po uradni dolžnosti.

(3) Če ministrstvo, pristojno za delo, ugotovi, da delodajalec iz prejšnjega odstavka izpolnjuje pogoje iz 164. člena tega zakona, vpiše delodajalca v register oziroma v evidenco iz prvega odstavka 163. člena tega zakona in ga o tem pisno obvesti. Če delodajalec pogojev ne izpolnjuje, ministrstvo, pristojno za delo, izda odločbo o nevpisu delodajalca v register oziroma v evidenco iz prvega odstavka 163. člena tega zakona.

186. člen

(uskladitev evidenc)

(1) Zavod uskladi evidence, ki jih vodi na podlagi Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US), oziroma jih vzpostavi v skladu z določbami tega zakona v šestih mesecih od začetka uporabe tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka zavod razvrsti osebe, vodene v evidenci oseb, prijavljenih pri zavodu na podlagi drugih zakonov, v roku treh let po začetku uporabe tega zakona v evidence, določene s tem zakonom, evidenco študentov pa vodi, dokler niso zaključeni vsi programi izobraževanja oziroma izpolnjene vse obveznosti oseb, ki so vodene v tej evidenci.

187. člen

(oblikovanje sveta zavoda)

Svet zavoda deluje še naprej v isti sestavi do prve konstitutivne seje novega sveta zavoda, ki se oblikuje po določbah tega zakona v roku šestih mesecev od začetka uporabe tega zakona.

188. člen

(uskladitev statuta zavoda)

Zavod uskladi Statut Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje z določbami tega zakona v šestih mesecih od začetka uporabe tega zakona.

189. člen

(uslužbenci zavoda)

(1) Javni uslužbenci zavoda, ki so na dan začetka uporabe tega zakona izpolnjevali pogoje za izvajanje storitev vseživljenjske karijerne orientacije in posredovanje zaposlitve (v nadaljnjem besedilu: storitve) in imajo VI/2 raven izobrazbe, morajo najkasneje v roku pet let po začetku uporabe tega zakona pridobiti VII. raven izobrazbe, določeno v 81. členu tega zakona. Do pridobitve zahtevane VII. ravni izobrazbe lahko še naprej izvajajo storitve na delovnem mestu, ki se uvrsti v VII/1 tarifni razred po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

(2) Javni uslužbenci iz prejšnjega odstavka, ki imajo na dan začetka uporabe tega zakona VI/1 raven izobrazbe, morajo zahtevano izobrazbo iz 81. člena tega zakona pridobiti najkasneje v roku pet let po začetku uporabe tega zakona. Do pridobitve zahtevane VII. ravni izobrazbe lahko ti javni uslužbenci še naprej izvajajo storitve na delovnem mestu, ki se uvrsti v VII/1 tarifni razred po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju. Če imajo ti javni uslužbenci več kot 15 let delovne dobe, lahko storitve izvajajo tudi, če najkasneje v roku pet let po začetku uporabe tega zakona pridobijo VI/2 raven izobrazbe v tarifnem razredu VII/1 po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

(3) Javnim uslužbencem iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki so na dan začetka uporabe tega zakona starejši od 50 let in z več kot 25 leti delovne dobe, za nadaljevanje izvajanja storitev ni treba pridobiti višje stopnje izobrazbe.

190. člen

(prevzem uslužbencev zavoda)

Zavod in ministrstvo, pristojno za delo, do začetka uporabe tega zakona skleneta sporazum o prevzemu delavcev zavoda, ki so odločali o pravicah po določbah Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US) na drugi stopnji.

191. člen

(prenehanje uporabe drugih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati določba prvega odstavka 51. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 - ZNOMCMO, 76/08 in 108/09), ki določa, da se zakoncu diplomata, ki je na delu v tujini, čas bivanja všteva v zavarovalno dobo, če je bil do odhoda prijavljen na zavodu, v delu, ki se nanaša na zakonce diplomatov, ki so bili pred odhodom v tujino na zavodu prijavljeni manj kot šest mesecev.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati določba tretjega odstavka 24. člena Uredbe o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev na delu v tujini (Uradni list RS, št. 14/09, 16/09 - popr., 23/09, 51/10 in 67/10) v delu, v katerem se nanaša na zakonce diplomatov, ki so bili pred odhodom v tujino prijavljeni na zavodu manj kot šest mesecev ter četrti odstavek 24. člena v delu, ki določa osnovo za plačilo prispevkov prostovoljnega zavarovanja za primer brezposelnosti.

192. člen

(prenehanje veljavnosti zakona)

(1) Z uveljavitvijo tega zakona preneha veljati Zakon o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US), ki se uporablja do začetka uporabe tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se:

- za posredovanje začasnih in občasnih del dijakom in študentom določbe 5., 6., 6.a, 6.b, 6.c, 6.č, 6.d, 6.e, 7. in 8. člena poglavja II. Posredovanje zaposlitev in posredovanje dela Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US), uporabljajo do začetka uporabe zakona, ki bo urejal posredovanje začasnih in občasnih del dijakom in študentom;

- 53.c člen Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US) uporablja do 31. decembra 2011;

- Program Javna dela za leti 2009 in 2010 ter Program Javna dela za leto 2011 izvajata in zaključita po določbah Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US);

- za delodajalce, ki so zaposlili brezposelno osebo iz ene izmed ciljnih skupin iz prvega odstavka 48.a člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US) do prenehanja veljavnosti Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US), določba 48.a člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US) uporablja do izteka roka za vložitev vloge za povračilo prispevkov delodajalca, določenega v drugem odstavku 48.a člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odločba US).

193. člen

(prenehanje veljavnosti podzakonskih aktov)

(1) Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati:

- Pravilnik o izvajanju ukrepov aktivne politike zaposlovanja (Uradni list RS, št. 5/07, 85/08 in 25/09);

- Pravilnik o prijavi in objavi prostega delovnega mesta, posredovanju zaposlitve ter vsebini in načinu sporočanja podatkov Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje (Uradni list RS, št. 75/07 in 99/07);

- Pravilnik o financiranju javnih del (Uradni list RS, št. 81/09);

- Pravilnik o vsebini in načinu vodenja uradnih evidenc s področja zaposlovanja (Uradni list RS, št. 56/07 in 10/09);

- Pravilnik o natančnejših pravilih za izpolnjevanje obveznosti brezposelnih oseb in o določitvi časa prenehanja in znižanja pravice do denarnega nadomestila za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 56/07);

- Pravilnik o pogojih za opravljanje dejavnosti agencij za zaposlovanje (Uradni list RS, št. 139/06);

- Pravilnik o nagradah in priznanjih na področju zaposlovanja (Uradni list RS, št. 5/99);

- Pravilnik o načinu in postopku izvajanja nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti brezposelnih oseb (Uradni list RS, št. 17/99);

- Pravilnik o opravljanju nadzora nad delom Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje in drugih oseb na področju zaposlovanja (Uradni list RS, št. 17/99);

- Pravilnik o programu in načinu opravljanja strokovnega izpita za izvajanje nadzora na področju zaposlovanja (Uradni list RS, št. 17/99 in 103/05);

- Pravilnik za izvajanje ukrepov aktivne politike zaposlovanja v skladih dela (Uradni list RS, št. 61/05);

- Pravilnik o določitvi vrste in načina izmenjave osebnih in drugih podatkov (Uradni list RS, št. 33/00);

- Pravilnik o opravljanju strokovnih izpitov (Uradni list RS, št. 22/99);

- Pravilnik o prostovoljnem zavarovanju za primer brezposelnosti zavarovancev, ki se začasno zaposlijo v tujini in njihovih zakoncev (Uradni list RS, št. 15/97), uporabljajo pa se do uveljavitve podzakonskih aktov oziroma splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil po tem zakonu, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se:

- določbe Pravilnika o pogojih za opravljanje dejavnosti agencij za zaposlovanje (Uradni list RS, št. 139/06), ki se nanašajo na posredovanje začasnih in občasnih del dijakom in študentom, uporabljajo do začetka uporabe zakona, ki bo urejal posredovanje začasnih in občasnih del dijakom in študentom;

- Pravilnik o izvajanju ukrepov aktivne politike zaposlovanja (Uradni list RS, št. 5/07, 85/08 in 25/09), razen IV. poglavja, ki ureja postopke izbora operativnih izvajalcev posameznih aktivnosti APZ ter postopke dodeljevanja subvencij in drugih oblik sofinanciranja, uporablja do 31. decembra 2011;

- Pravilnik o financiranju javnih del (Uradni list RS, št. 81/09) uporablja do zaključka Programa Javna dela za leti 2009 in 2010 ter Programa Javna dela za leto 2011.

194. člen

(podzakonski in splošni akti po tem zakonu)

(1) Podzakonski akti in splošni akti za izvrševanje javnih pooblastil iz tretjega odstavka 7. člena, tretjega odstavka 17. člena in tretjega odstavka 37. člena, četrtega odstavka 53. člena, drugega odstavka 85. člena, 101. člena, sedmega odstavka 113. člena, drugega odstavka 127. člena, 133. člena, drugega odstavka 143. člena, drugega odstavka 157. člena, 159. in 160. člena, drugega odstavka 167., 173. in prvega odstavka 174. člena morajo biti izdani do začetka uporabe tega zakona, razen podzakonskega akta iz drugega odstavka 16. člena tega zakona, ki mora biti izdan do 31. marca 2011.

(2) Šifra zavarovalne podlage za vključitev v prostovoljno zavarovanje za primer brezposelnosti in šifra zavarovalne podlage za vključitev v obvezno zavarovanje za primer brezposelnosti za zavarovance iz šeste alineje prvega odstavka 54. člena tega zakona, se določi do začetka uporabe tega zakona.

195. člen

(uveljavitev in uporaba zakona)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2011.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe prve alineje prvega odstavka 16. člena, 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 29., 36. in 37. člena tega zakona uporabljajo od 1. januarja 2012.

Št. 101-08/10-12/94

Ljubljana, dne 28. septembra 2010

EPA 1135-V

Državni zbor

Republike Slovenije

dr. Pavel Gantar l.r.

Predsednik